

Čuvajte svojo svobodo...

... so besede, ki jih je izrekel ob umiranju Svarun, starosta Slovenov, v slovitom romanu Frana Saleškega Finžgarja »Pod svobodnim soncem«. Tudi to dokazuje, kako daven je bil sen Slovencev o svobodi in svoji neodvisni državi. Skozi stoletja so se naši predniki borili za to z besedo in tudi z dejanji, za cilje, ki so danes večini kar sami po sebi razumljivi. Pa ne sme biti tako! Pridobljeno in priborjeno moramo vsi in tudi naši zanamci braniti vsak trenutek z vsemi našimi dejanji in hotenji.

In kako danes gledamo na to? Pozabili smo že vse, ki so se z besedo in dejanji žrtvovali. Tudi življenja! Za to, kar imamo danes. Mladim dajemo slab zgled, kako sveto je to, kar imamo danes, za majhen narod še posebej. Svojo državnost, svobodo, demokracijo...

Narodnoosvobodilno borbo, ki bi morala biti svetel in dragocen zgled vsem Slovincem, smo razvrednotili do te mere, da je marsikomu nerodno celo omenjati ta boj. Res, da si ga je ena politična opcija prisvojila in na osnovi tega vladala vsem drugim s trdo roko dolga desetletja, pa vendar so se borili proti zavojevalcu vsi zavedni Slovenci, ki jim je bila domovina sveta. Potem smo imeli vojno. Pravo vojno, da se osvobodimo nadvlade prezahtevnih oblastnikov, ki so nam poleg vsiljevanja skupnih jeder jemali čedalje več pristojnosti,

tako da nam ni preostalo nič drugega, kot da se osamosvojimo. In smo se! Majhno število žrtev in kratek čas trajanja boja ne moreta razvrednotiti velikine tega dejanja. In tako smo dosegli stoletni cilj, za katerega se je zdelo utopično celo sanjati. Imamo svojo lastno državo!

In kako jo cenimo? Sramotno! Večini se zdi praznik samostojnosti nekaj samoumevnega, dela prost dan; hitimo in hlastamo po rečeh, ki jih pač počnemo, ko smo prosti... Največ jih odide na »prijateljsko« hrvaško obalo. Pri tem pogosto nimamo časa primerno počastiti tega praznika z udeležbo na lokalni ali državni proslavi, celo na televiziji raje gledamo kakšno venezuelsko nadaljevanko ali krvav ameriški film, ki opeva junaštva njihovih, pogosto izmišljenih borcev. Tudi na tako malenkost pozabimo, kot je izobešanje državne zastave.

Pa si tak narod zasluži to, kar imamo? Težko bi mirne duše pritrdil. Šele če bi to izgubili, bi prav začutili strahotno izgubo in nihče nam ne bi podaril tega, kar imamo sedaj. Kar ozrimo se po sosedih; kaj vse hočejo od tega skozi stoletja trpinčenega naroda! In izguba samostojnosti in državnosti je lahko tudi utopitev v združeno Evropo. Reši nas lahko samo dosledno spoštovanje doseženega, ljubezen do jezika in domovine, s tem pa spoštovanje samega sebe, posebej še ponos nad tem, da si svoboden član svoje države. Bodimo ponosni, ponosni in odločni, ko branimo svoje dosežke.

Potem tudi ne bo mogel Slobodan Samarūiš, svetovalec srbskega predsednika Vojislava Koštunice, vehementno izjavljati, da »Slovenija pravzaprav ni niti država.«

Tone Ipavec

Gradivo za
julijsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do

5. julija
2006.

**Vabimo vas
na počastitev
petnajste
obletnice
bitke v Trzinu
in
dneva državnosti,
ki bo v torek,
27. junija,
ob 20. uri,
pred Centrom
Ivana Hribarja.**

Obvestilo o letošnjem letovanju otrok na Krku

Zveza prijateljev mladine Domžale vas obvešča, da bo tudi letos organizirala letovanje otrok v domžalskem domu na Krku.

Letovanje bo potekalo v času poletnih počitnic za učence osnovnih šol (od 1. do vključno 9. razreda) v občinah Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin. Tudi letos bo letovanje izvajalo podjetje Leštan & Leštan d.o.o.

Termini letovanja so sledeči:

- prva izmena: od 7. do 17. julija
- druga izmena: od 17. do 27. julija in
- tretja izmena: od 27. julija do 6. avgusta

Za vse dodatne informacije se vsak delovni dan med 7. in 9. uro ter 12. in 13. uro lahko obrnete na telefonsko številko: **721 67 85**. Veselimo se počitnic z vami!

Emma Škrjanc Ogorevc,
predsednica ZPM Domžale

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Zoran Jereb

Tel.: 831 00 69, gsm: 040 835 356

zoran.jereb@siol.net

Tehnično urejanje in tisk:

GRAFIKA 2000 d.o.o.,

Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:

Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Reklamacije glede dostave Odseva:

Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejema
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

Poletje se letos nenavadno obotavlja; vendar upam, da se bo dotlej, ko boste, drage občanke in občani, dobili v roke Odsev s tem prispevkom, vreme vendarle uskladilo s koledarjem. Prvi dnevi junija pa nas gotovo vse bolj spominjajo na april kot na junij; marsikdo je verjetno v teh dneh spet zakuril oziroma vključil centralno ogrevanje.

Spremembe na področju oskrbe s plinom

Ob tej reprizi kurilne sezone je morda primereno pomisliti tudi na sprejete rešitve v zvezi z zagotavljanjem energije v naši občini oziroma na spremembe, ki se obetajo na tem področju. Da ne bom pretirano zagoneten, naj takoj povem, da nam jo je država v tem pogledu spet nekoliko zagodla. Komaj smo si nekoliko oddahnili od napetosti in živčnosti ob urejanju vsega potrebnega (odlok, razpis, otepanje z ugovori in, četudi neutemeljenimi, pritožbami) ob procesu oddajanja koncesije za distribucijo zemeljskega plina in izgradnjo še nezgrajenega omrežja vodov na območju občine Trzin, že je izbruhnil problem z dotrajano mrežo vodov na območju Mlakarjeve, Prešernove in Reboljeve, s posledicami katerega se ubadamo že več kot leto dni. Že vse od začet-

ka letošnjega leta pa se ukvarjamo z novo, hujšo težavo, ki bo imela veliko bolj daljnosežne posledice za občino, kakor tudi za vsakogar izmed nas kot potrošnika. Verjeli smo, da smo z uspešno oddajo koncesije in prehodom na zemeljski plin, čeprav se je izgradnja dodatnih vodov žal nekoliko zavlekla (Mengeška, Kmetičeva...), res zagotovili ugodne pogoje na tem področju vsaj za trideset let. Sklenili smo pogodbo, ki nam zagotavlja najustreznejšo ceno plina, na primer celo precej nižjo kot v sosednji občini Domžale. A zdaj je že dokončno jasno, da je državni zbor s spremembami zakonodaje (direktive) EU, vse postavil na glavo. Morali bomo spremeniti naš odlok in posledično tudi koncesijsko pogodbo in se odpovedati ugodnostim, ki smo si jih izborili ob sklepanju koncesijske pogodbe. Zakon zahteva uvedbo tarifnih razredov, pri čemer je jasno, da bo cena plina za najmanjše porabnike najvišja, in hkrati zapoveduje, da mora lastnik oziroma upravljalec omrežja, četudi je to omrežje v zasebni ali, recimo, občinski lasti, dati to omrežje na razpolago možnim drugim distributerjem plina, medtem ko si porabniki plina lahko izbirajo dobavitelje (glede na ceno). V našem primeru je povsem jasno, da bo nekdo, ki ni imel stroškov z gradnjo omrežja, lahko ponudil nižjo ceno plina, zlasti večjim potrošnikom, in zahteval od našega koncesionarja (Petrola), da mu omogoči pretok plina. Petrol pa zato lahko obračuna omrežnino samo v višini, ki jo potrdi vlada. To pa pomeni, da se bo občina zelo verjetno morala odpovedati večjemu delu koncesijske dajatve, če bo želela še naprej zagotavljati spodobno ceno tudi manjšim porabnikom (gospodinjstvom), in vendar to še ne zagotavlja, da bo ravno manjšim porabnikom še mogoče zagotoviti nižjo ceno od cene kurilnega olja, na primer. Kajti mi smo tudi v tem posebni, da država ravno na ekološko najbolj sprejemljivi energent zaračunava tudi znatno ekološko takso.

Tudi to je, žal, ena od posledic vstopa v EU, tokrat pač ne najbolj prijetna.

Pa še malo o pokopališčih

Pred dnevi sem na velikem evropskem letališču srečal župana iz ene ljubljanskih občin. Kot skoraj vsak župan, ki ga srečam v zadnjem času, me je tudi on vprašal, kako je s »trzinskim pokopališčem«. Potem pa mi je razložil svojo zgodbo. Tudi on se je po nastanku občine (župan pa je že tretji mandat) najprej srečal s problemom, da v občini ni pokopališča. Začeli so iskati lokacijo, ravno tako s težavami kot v Trzinu. Naposled so jo določili na pobočju nad občinskim središčem, slučajno tudi na območju gozda in precej oddaljeno od cerkve. Veliko ljudi je nasprotovalo gradnji pokopališča na določenem območju in mnogi so grozili, da nihče nikoli ne bo želel dati pokopati svojega mrtvega bližnjega na kraju, ki so ga določili. Tako daleč kot v Trzinu pa menda spor vseeno ni šel. Zgradili so pokopališče in že v prvem letu dni je več kot petdeset družin zahtevalo prekop svojih umrlih svojcev z drugih (ljubljskih) pokopališč na novo, poprej za mnoge tako sporno pokopališče. Naj takoj povem, da seveda ne poznam zgodbe dovolj natančno. Vem le to, da je tudi v njihovem primeru pokopališče oddaljeno od cerkve, da je zunaj naselja, in da je sprva veliko ljudi v občini nasprotovalo lokaciji. Hkrati pa se je župan pohvalil, da je bil kljub temu, da je v tem primeru vztrajal, še dvakrat izvoljen. Nauk zgodbe pa seveda ni v tej ponovni izvolitvi, temveč v tem, da se je po eni strani treba včasih odreči pretirano tradicionalnim pogledom na stvari; navsezadnje pokopališče danes ni več v celoti isto, kot so bila pokopališča pred sto in več leti, saj se tudi naši pogledi na življenje in smrt in na urejanje krajev spreminjajo. Po drugi strani pa je le dobro tudi razmišljati in se ne odzivati na spremembe samo čustveno; vsekar pa nisem za to, da čustva izključujemo.

Tone Peršak

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
01/564 45 49 in 01/564 45 50**

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30**.

Jubilejni mladinski planinski tabor - Medvodje 2006

Pred nami je 20. mladinski planinski tabor in ker je jubilejni, mora biti tudi prostor nekaj posebnega. Našli smo ga v Medvodju, ob sotočju Tržiške Bistrice s potokoma Košutnik in Stegovnik, kjer bomo taborili od sobote, 15., do nedelje, 23. julija 2006.

Taborni prostor obdajajo mogočni gozdovi in gore. Na severu leži 10 kilometrov dolg greben Košute, kjer so najpomembnejši vrhovi Veliki vrh (2088 m), Kladivo (2094 m), Košutnikov turn (2133 m) in Tolsta Košuta (2057 m). Vzhodno od tabora je razglednik Plešivec (1801 m), jugovzhodno pa izredno zanimiv Stegovnik (1692 m). Na jugu kraljuje Storžič (2132 m).

Tu je še precej živih planin, kjer bomo vsaj za kratek čas "pokukali" v življenje pastirjev. Na taboru se nam obeta vrsta zanimivih gostov: lovec, gozdar ... taborni ogenj. V bližini je manjše plezališče, ki ga bomo s pridom izkoristili. Torej bi bilo letošnje taborjenje škoda izpustiti.

Prijavnice za taborjenje so že na voljo v tajništvu OŠ Trzin ter pri mentorjih planinskih skupin, prijave pa bomo zbirali do zasedbe mest. Cena taborjenja znaša 30.000 tolarjev (ob prijavi drugega otroka iz iste družine je zanj cena 25.000 tolarjev).

Več informacij o taborjenju pa boste lahko našli na spletni strani PD Onger Trzin

(www.onger.org) - najbolje bo, če pogledate na spletni del Mladinski odsek. **PD Onger**

Voda in tla

Območje bodočega pokopališča leži delno na naplavinah, ki jih sestavljajo predvsem glina, mejna glina in glinasti prod, delno pa na pobočju nizkega hribovja, ki ga pretežno gradi rdečerjava glinasta preperina, kateri podlago tvorijo karbonsko-permski črni glinasti skrilavec. Podzemna voda se nahaja na nivoju glinastega proda približno na globini 2,6 m, kjer podlago tvori karbonsko-permski skrilavec pa podzemne vode ni. Debelina glinastih sedimentov je ocenjena na 2,5 m do 5,0 m. Te plasti so slabo vodoprepustne, v njih nastopa medzrnska poroznost. Zaradi takih hidrogeoloških pogojev vplivov na prodni vodonosnik Domžalsko-Mengeškega polja ne bo. Vsa predvidena dela na tem območju se morajo izvajati na tak način, da se z deli na poseže izven glinastih naplavin. Globine izkopov ne smejo presegati debeline glinastih plasti. Meteorna voda s tega območja naj bo speljana v površinski vodotok Blatnico (*Hidrogeološko poročilo za uređitveno območje na Pajkovem hribov-pokopališču v Trzinu, Geološki zavod Slovenije, Ljubljana, maj 2000*) (priloga A).

Ureditev novega pokopališča ne bo vir škodljivih izpustov v vodo, tla ali ozračje (razen posredno zaradi osebnih vozil pogrebnikov in obiskovalcev). Parkirišče naj bo tlakovano ali asfaltirano, meteorne vode s parkirnih površin naj bodo preko lovilcev olj speljane na ponikanje.

Priporočila

Z ozirom na to, da je nivo talne vode na obravnavanem območju na nekaterih mestih zelo visok, priporočamo, da se, ko bo točna lokacija pokopališča znana, ugotovi, kateri del pokopališča ima nižji nivo talne vode in se glede na to locira klasični oziroma žarni del pokopališča.

Rastlinstvo

Območje predvidenega pokopališča leži delno na glinastih in meljastih naplavinah, delno pa na obronju karbonskih gričev. Za ta območja so značilna kislata tla, ki so zelo revna s hranilnimi snovmi, zato se je na njih razvil acidofilni borov gozd (*Myrtillo-Pinetum*).

Na lokaciji predvidenega pokopališča tako prevladujejo borovi gozdovi, ki pa so zaradi vetrolova, ki jih je prizadel v letu 1991, močno vrzelasti in mestoma razgrajeni. V zgornjem sloju praktično prevladuje rdeči bor (*Pinus sylvestris*), posamično mu je primešana še smreka (*Picea abies*). V srednjem sloju se poleg bora in smreke pojavljajo še graden (*Quercus*

2/3

POROČILO O VPLIVIH NA OKOLJE

Opis posega in lokacije

Investitor, Občina Trzin, namerava del območja t.i. Pajkovega hriba in Dobrav nameniti lokaciji novega pokopališča v občini. Lokacija se nahaja na prostoru med Črnučami in Trzinom, zahodno od potoka Blatnica ob tako imenovani Beli cesti. Predvidena je ureditev novega pokopališča, ki naj bi bilo urejeno na podoben način kot parki, namenjeno bo pretežno žarnim in delno tudi klasičnim grobovom. Ob novem pokopališču bodo predvidoma urejene mrliške vežice, kapela in prostor za parkiranje ter prostor za vodo in odlaganje odpadkov (zabojnik) (priloga A).

Trzin (299 m nadmorske višine; ⁵⁰⁸⁷³ ~~2673~~ ^(30.0 km od št. in. n. št.) prebivalcev) je v osnovi obcestno naselje na jugovzhodnem robu Kamniškobistriške ravnine, ki leži v južnem delu Mengeškega polja, ob rečici Pšati. K naselju sodijo tudi zaselki Zareber, Zastrano in Mlake. Prva dva se naslanjata na pobočja osamelega Rašica (641 m), Mlake pa ležijo na močvirnati ilovnati ravnici. Tu so mokroten svet hidromeliorirali in na njem je zrastle urbanistično urejeno naselje severozahodno od glavne ceste Ljubljana – Celje in železnice Ljubljana – Kamnik. Južno od novega dela se je velika obrtno-industrijska cona Trzin močno približala predmestnim delom Ljubljane. Skupaj z Loko in Mengšem sestavlja Trzin zahodni del domžalsko – kamniške obcestne suburbane aglomeracije (Krajevni leksikon Slovenije, 1995).

Lokacija se nahaja izven stanovanjsko obrtnega območja, tako, da v bližini ni stanovanjskih ali kakšnih drugih objektov. Območje na katerem nameravajo urediti pokopališče je trenutno poraslo z drevjem ter deloma s travo. Do obravnavanega območja vodi makadamska pot, ki jo nameravajo ob izgradnji pokopališča utrditi. Teren je glede na cesto, ko vodi do njega dvignjen in se v smeri proti Dobravam rahlo vzpenja (priloga A).

1/3

sessiliflora), koši bukve (*Fagus sylvatica*), ter posamezne jelše (*Alnus glutinosa*). V mladovju prevladujeta bor in smreka, ki je bila v območju po vetrolnomu sajena, naraven pomladek bora pa jo je začel preraščati. Mladovje je večinoma slabo negovano (priloga B).

V zeliščnem sloju močno prevladujejo borovnica (*Vaccinium myrtillus*), jesenska vresa (*Calluna vulgaris*) in orlova praprotn (*Pteridium aquilinum*).

Kakovost bora v sestojih je dokaj dobra, lesne zaloge so zaradi razgrajenosti sestojev minimalne.

Vplivi

V času gradnje pokopališča bo odstranjen del vegetacije. Predvidoma bodo močnejši posegi predvsem v mladovju in zeliščnem sloju, medtem ko naj bi zaradi parkovnega značaja pokopališča ohranili posamezna drevesa in manjše šope dreves. Glede na to, da so že sedaj sestoji vrzelasti ne bo potrebno izvajati večjih krčitev (priloga A).

Priporočila

- gradbena čela naj se izvajajo v suhem vremenu
- morebitni viški materiala naj se odpelejo, zasipanje bližnjih močvirnih območij južno od cesete ni dopustno
- z mehanizacijo naj se ne posega v jelševja južno od ceste

Hrup

Glavni vpliv razširitve pokopališča na okolje je hrup v času gradnje ter hrup osebnih vozil v času pogrebov. Obravnavano območje se nahaja znotraj krajiškega parka Dobenogobavica, ki skladno z *Uredbo o hrupu v naravnem in bivalnem okolju (Ur. l. RS 45/95, 66/96)*, sodi v območje II. stopnje varovanja pred hrupom, ki je poleg ostalega namenjeno tudi javnim parkom, javnim zelenim in rekreacijskim površinam ter območjem za krajiški in regijski park, kjer se dopušta poseg v okolje, ki ni bolj moteč zaradi povzročanja hrupa, mejna dnevna vrednost hrupa 55 dB(A), kritična 63 dB(A), konična (1 % časa) pa 75 dB(A). Obremenitev iz posameznega vira ne sme presežati 52 dB(A). V neposredni bližini ni stanovanjskih ali kakršnihkoli drugih objektov. Ker bodo gradbena dela časovno omejena

ocenjujemo, da bodo morebitne prekomerne obremenitve s hrupom prisotne le občasno in to v kratkem časovnem obdobju.

Ocenjujemo, da bo na novo urejenem pokopališču potekal en (1) pogreb dnevno. Tudi vsakodnevni obiski ne bodo številni. Ker se bo dejavnost odvijala razmeroma redko, poleg tega pa ponavadi ob pogrebnih ne pritaja do bistveno povečanih stopenj hrupa, se nivo hrupa v okolici ne bo bistveno dvignil. Največ hrupa bodo povzročala osebna vozila na parkirišču ob pokopališču. Cestni promet se zaradi občasnih pogrebov ne bo močno povečal, v času pogreba pa je trajanje obremenitve kratkotrajno in časovno omejeno na dve do tri ure.

Odpadki

Odpadki, ki bodo nastajali (rože, sveče ipd.) sodijo med običajne komunalne odpadke, ki jih bo odvažalo komunalno podjetje. Za omenjene odpadke naj namestijo zabojnike, ki bodo nameščeni na za to določenem delu pokopališča. Odvoz komunalnih odpadkov je urejen. Oljne lovilce je potrebno pregledovati mesečno in nastalo mešanico olj oddajati pooblašteni organizaciji.

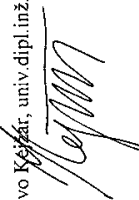
Ocenjujemo, da je ureditev pokopališča investitorja Občine Trzin, Mengeška cesta 9, 1236 Trzin, na območju Pajkovega hriba oziroma Dobrav, kjer se nahajajo variantne lokacije novega pokopališča, ob upoštevanju zakonskih zahtev z vidika varovanja okolja in priporočil sprejemljiva.

Vodja projekta:

Martina Zupančič, univ.dipl.inž.kem.inž

Ivo Kojzar, univ.dipl.inž.kem.

PROJEKT
IZVEDBA DOB
VARNOSTNA
VARNOSTNA
VARNOSTNA

Od uvedbe pokrajin ne pričakujem veliko dobrega

Vjunijskem pogovoru sva se z županom Antonom Peršakom spet dotaknila delovanja naše regije (tokrat sva govorila o lanskoletni realizaciji sedanjega regionalnega razvojnega programa naše regije), govorila pa sva tudi o posledicah ustanavljanja pokrajin. Poleg tega je župan odgovoril tudi na nekaj povsem konkretnih vprašanj, ki ste jih zanj naslovili name. Nekateri izmed vas se namreč že obračate name s prošnjami, naj županu zastavim takšno ali drugačno vprašanje - in prav je tako.

Na tokratni seji so se občinski svetniki seznanili tudi z izvajanjem RRP LUR za obdobje 2002 - 2006 v letu 2005. Kako vi ocenjujete lanskoletno realizacijo tega programa - v drugih občinah z njo niso najbolj zadovoljni?

Tudi mi z realizacijo nismo posebno zadovoljni, toda krivde za to ni mogoče pripisati občinam, niti naši Regionalni razvojni agenciji (RRA), pač pa celotni ureditvi delovanja regij. Te tako imenovane statistične oziroma po novem razvojne regije so nastale po odloku vlade na osnovi zakona o skladnem regionalnem razvoju. Težava pa je v tem, da te regije nimajo lastnih sredstev (proračuna), zato so občine tako rekoč prisiljene financirati pripravo, izvajanje in monitoring razvojnih programov. To pa občine seveda kar nekaj stane - v naši regiji je na primer izdelava regionalnega razvojnega programa (RRP) za obdobje 2002 do 2006 stala približno 80 milijonov tolarjev, organiziranje in spremljanje oziroma monitoring izvajanja pa še okrog 70 milijonov. Naš prispevek je zaradi majhnosti naše občine resda majhen. Projekte iz RRP je mogoče financirati samo tako, da sredstva zanje združijo občine, nekaj pa v določenih primerih prispevata tudi država in EU iz svojih skladov. Ampak to velja predvsem za projekte, ki jih izvajajo gospodarske družbe. Res je, da je naša regija v preteklih letih dobila nekaj evropskih sredstev, vendar so jih dobila predvsem podjetja (na primer Terme Snovik), zato lahko rečemo, da imajo največjo korist od obstoja regije podjetja. Za projekte, ki zanimajo občine (na primer komunalna infrastruktura, reševanje ekoloških problemov in podobno), pa je naša regija prejela zelo malo denarja. Razlog za to je v tem, da bi morale občine za te projekte najprej same zagotoviti sredstva in bi šele nato dobile povrnjen del svojega vložka, če bi šlo recimo za sredstva iz EU. V poštev pridejo samo naložbe, ki združujejo več občin, vsi pa vemo, da se vsaka občina zelo težko odloči za investicijo v sosednji občini.

Še enkrat pa je treba povedati, da je osrednji projekt sedanjega in tudi prihodnjega

Anton Peršak: »V času obnove Mengeške ceste ne pričakujem bistveno večje obremenitve Jemčeve ceste, poleg tega pa bomo Policijsko postajo Domžale ponovno prosili za pogostejši nadzor prometa na njej.«

RRP naše regije ureditev mestnega in primestnega prometa, vendar tega projekta država žal ne podpira. Brez finančne in politične podpore države pa naša regija tega projekta ne more izvesti, ker je finančno prezahteven, saj se njegova vrednost meri v mnogih milijardah tolarjev.

Kakšne spremembe bo za občine pomenila uvedba pokrajin - kaj jim bo prinesla in kaj vzela?

Zaenkrat nam na ravni države še vedno zagotavljajo, da z uvedbo pokrajin občine ne bodo ničesar izgubile, ampak temu ne gre verjeti. Glavna težava, ki spremlja uvajanje pokrajin, je politične narave, saj naj bi pokrajine delovale podobno, kot so nekdanje delovale občine. Se pravi, da bi v svojih organih združevale nekatere funkcije državne in lokalne uprave. To pomeni, da bi bile pokrajine nekakšne dvoživke in bi bile po delovanju podobne občinam pred letom 1994. To je po mojem mnenju slabo, saj bi bila v tem primeru pokrajina nekakšna izpostava države, in bi v njej prevladoval državni interes. Posledice tega bi bile vidne tudi na političnem področju, saj so politične stranke na lokalni ravni precej šibkejšee kot na državni, zato si bodo preko pokrajin prizadevale povečati svoj vpliv tudi na lokalni ravni. Po drugi pa bodo pokrajine dobile tudi nekaj pristojnosti, ki bodo posegale ali omejevale pristojnosti občin ali na nekaterih področjih neposredno posegale v sedanje pristojnosti občin. Očitno je, da bo eno izmed teh področij upravljanje s

prostorom, kjer država že sedaj z vsako spremembo zakonodaje občinam jemlje pristojnosti. Posledica tega je na primer tudi naša zgodba okrog Avto Aktiva, ko občina zaradi zakonske ureditve sploh ni imela statusa stranke v postopku. Če bodo pokrajine res takšne, kot so zasnovane, potem se bo centralizacija države še nadaljevala, saj se bodo skozi pokrajine uveljavljali interesi politike na državni ravni.

Kaj pa uvedba pokrajin pomeni za navadne državljane - na katerih področjih bomo imeli opraviti s pokrajino?

Opravkov s pokrajino bomo imeli najmanj toliko, kot jih imamo sedaj z upravnimi enotami, ker bodo v pokrajini združene pristojnosti upravnih okrajev in občin. Na pokrajinski ravni se predvideva tudi urejanje srednjega šolstva, verjetno pa tudi zdravstva, kulture in še česa... Po drugi strani pa je delovanje pokrajin še vedno nedorečeno, saj še ni znano, ali bodo pokrajine res neodvisne od države ali bodo zgolj njene izpostave.

Na prejšnji seji so svetniki predlagali, da bi otrokom uredili poseben prostor, na katerem bi lahko na prostem praznovali rojstne dneve ipd. Menite, da je ta ideja na kakšnem izmed otroških igrišč izvedljiva, saj to verjetno ne bi veliko stalo?

S tem je tako: če bi za ta namen nekje res uredili odprt prostor z elektriko in drugo infrastrukturo, potem bi bil verjetno zelo hitro tudi poškodovan. Če pa bi bil ta pro-

stor zaprt, potem bi bila to neke vrste zgradba, za katero bi potrebovali vsa dovoljenja... Čeprav primerne prostore tudi za piknike v občini po moje že imam; menim, da bi se praznovanja otrok na prostem lahko organiziralo na katerem od otroških igrišč. Z vtičnicami je pa res tako, kot sem rekel - prej ali slej bodo poškodovane. Sicer pa je otroška praznovanja možno pripraviti tudi v mladinskem klubu, nadalje ob brunarici smučarskega društva itd.

Občani so me opozorili na to, da se v jutrajnih urah po Jemčevi cesti odvija zelo gost promet, čeprav tam poteka tudi šolska pot. Ker nekateri vozniki po tej ulici vozijo prehitro, si občani želijo tudi pogostejše kontrole prometa, skrbi pa jih tudi, kako bo s prometom po Jemčevi cesti v času obnove Mengeške. Kaj lahko občina naredi za izboljšanje prometnih razmer na Jemčevi cesti?

Na Policijski postaji Domžale smo s tem v zvezi že večkrat posredovali in tako bo tudi v prihodnje. Menim tudi, da je hitra vožnja po Jemčevi cesti zelo neudobna, saj smo jo tudi zato tako načrtovali, a glavni problem so tudi v tem primeru ljudje, ki pač vsemu navkljub divjajo, in ne pomanjkanje nadzora. Če bi želeli promet na Jemčevi umiriti zgolj z nadzorom, potem bi ga morali izvajati praktično ves čas, kar pa bi bilo seveda zelo drago in tudi težko izvedljivo, saj domžalska policijska postaja za to nima dovolj ekip, ker mora pokrivati vseh pet občin, ne samo naše. Kljub temu bomo na ta problem Policijsko postajo Domžale ponovno opozorili, saj smo sedaj dosegli, da se policisti pogosteje pojavljajo in izvajajo kontrolo tudi po nekaterih ulicah v Trzinu. V času obnove Mengeške ceste bistveno večje obremenitve Jemčeve ne pričakujem, saj bo tranzitni promet že v

Mengšu preusmerjen Proti Rodici in Domžalam, poleg tega pa tudi Mengeška v času obnove ne bo za daljši čas povsem zaprta in bo izmenično prevozna po enem pasu.

Ob makadamskem delu ceste med trzinsko cerkvijo in gladom Jable občane moti tudi delno podrta ograja iz bodeče žice. Bi lahko občina poskrbela, da se ta odstrani? Kjer se konča asfaltirani del ceste, se konča občina Trzin in začne občina Mengeš, zato tam občina Trzin ne more izvajati posegov, lahko pa občino Mengeš na to opozorimo. Povem pa naj še, da si prizadevamo, da bi to cesto skupaj z Občino Mengeš v celoti asfaltirali in smo pripravljene k temu tudi nekaj prispevati; o tem se z mengeškimi županom pogovarjamo, kajti to bi bila tudi idealna kolesarska pot, lokalna cesta do Jabelj ipd.

Besedilo in foto: **Zoran Jereb**

Tiskovna konferenca Občine Trzin

Letošnje leto bo v investicijskem smislu spet zelo zahtevno

Podobno kot v drugih občinah, je tudi trzinski župan ob občinskem prazniku sklical novinarje, ki spremljamo dogajanje v občini Trzin, ter nas seznanil z občinskimi investicijami v preteklem letu ter s tistimi, ki bodo potekale letos in v prihodnjih letih. Po lanskem občinskem prazniku v naši občini nismo zaključili nobene zares velike investicije, ampak smo v tem času izvedli več manjših, a zato nič manj pomembnih. Vseeno pa smo za naložbe lani porabili približno 240 milijonov tolarjev, ta znesek pa ne vključuje finančnega zaključevanja nekaterih investicij iz prejšnjega leta,« je poudaril župan. »To je sicer nekaj manj kot v preteklih letih, vendar bo letošnje leto v investicijskem smislu spet zahtevnejše, saj se bomo lotili gradnje centra za oskrbo in pomoč starejšim občanom.«

Župan je med lanskoletnimi investicijami še posebej izpostavil prenovo šolske kuhinje, ki je stala nekaj več kot 67 milijonov tolarjev. Skupaj s prvo fazo zamenjave oken na vrtcu, opremo dodatnega (desetega) oddelka vrtca ter začetkom postopne gradnje novega otroškega igrišča v T3 ter še nekaterimi manjšimi investicijami pa je občina lani za predšolsko in osnovnošolsko dejavnost namenila približno 90 milijonov tolarjev. Investicije v infrastrukturo so občino lani stale dobrih 57 milijonov tolarjev, pri tem pa je župan izpostavil dobro sodelovanje z občani pri izgradnji približno stometrskega kraka Jemčeve ulice. Nadaljnjih skoraj 35 milijonov je občina lani porabila za odkupe zemljišč, na katerih bodo potekale prihodnje investicije, približno 26 milijonov je stala priprava raznih pro-

jektov, študij in geodetskih postopkov, 30 milijonov pa še nekatere druge investicije.

Sedaj sta na vrsti center za starejše in obnova Mengeške ceste...

Na konferenci smo govorili tudi o vrstnem redu naslednjih velikih investicij občine Trzin. Prva je sedaj na vrsti izgradnja centra za starejše občane. Gre za projekt, pri katerem sodelujejo trije investitorji (poleg občine še nepremičninski sklad ZPIZ-a in gradbeno podjetje Kraški zidar). Gradbeni projekt je po županovih besedah pripravljen, pravkar pa potekajo zamenjave zemljišč, ki bodo omogočile gradnjo. To je sicer večletni projekt, ki bo občino stal približno tri četrt milijarde tolarjev, vendar bi moral po županovih besedah dom za starejše občane prve oskrbovance sprejeti že spomladi leta 2008, medtem ko bodo prostori centra za dnevno varstvo in varovana stanovanja zgrajena nekoliko kasneje. Prihodnje leto se bo v sodelovanju z Direkcijo RS za ceste začela (in v veliki meri verjetno že tudi končala) sanacija Mengeške ceste, ki bo vključevala ureditev cestišča, izgradnjo pločnikov in krožišč ter semaforizacijo. Ko bo zaključena gradnja centra za starejše občane, se bo začela gradnja nadomestne stavbe KUD-a, sledila bo gradnja nove stavbe za potrebe gasilcev in Civilne zaščite (pri tem projektu bo sodeloval tudi zasebni kapital), nato bo prišla na vrsto večnamenska stavba ob Habatovi ulici, nazadnje pa še komunalna oprema tistega dela OIC Trzin, ki doslej še ni bil izkoriščen. Komunalna oprema tega dela cone bo občino stala približno 300 milijonov tolarjev,

je napovedal župan in dodal, da bo istočasno treba urediti še en vhod v cono.

Merilo razvoja pa niso samo investicije

Ker pa dejavnost občine ne predstavljajo samo naložbe, je župan opozoril še na pravo strategije prostorskega razvoja in prostorskega načrta občine. »Ta dva dokumenta bo (kot kaže) naša občina Trzin dobila med prvimi v državi, to pa je pomembno zaradi tega, ker bomo z njima lahko preprečili gradbene nesporazume, kakršen je denimo nastajajoča stavba Avto Aktiva,« je dejal. V nadaljevanju je pohvalil prizadevnost občanov, ki so aktivni v številnih društvih, iz leta v leto bolj kakovosten in pester program Trzinske pomladi ter dobro izpeljano praznovanje stoletnice PGD Trzin. »Še posebej veseli pa smo konsolidacije našega mladinskega kluba, ki nas je letos prijetno presenetil s pripravo slovesnosti ob dnevu upora proti okupatorju.« Ob koncu srečanja z novinarji je Anton Peršak opozoril še na nekaj težav, s katerimi se srečuje občina, vendar nanje nima vpliva. Tu gre predvsem za zgrešen odnos države do občin na področju šolstva, otroškega varstva ter financiranja občin in izračuna njihove primerne porabe. »Poleg tega nas skrbi tudi, kako bo z uresničevanjem razvojnega programa naše regije glede na to, kakšen odnos ima država do problema mestnega in primestnega prometa v naši regiji (o tem sva z županom govorila tudi v najinem majskem pogovoru v Odsevu, op. a.),« je ponovno opozoril župan.

Zoran Jereb

Merkur želi v coni zgraditi trgovino z izdelki za obrtnike in podjetnike

Na 41. redni seji so trzinski občinski svetniki največ pozornosti namenili dosežnim pripravam na komunalno opremo še nezazidanega dela IOC Trzin ter nadaljnjim pogovorom Občine s potencialnimi investitorji na tem prostoru. Eden izmed teh je tudi trgovsko podjetje Merkur, ki želi v trzinski coni zgraditi trgovski center z blagom, ki ga pri svojem delu potrebujejo obrtniki in podjetniki.

Potem ko so svetniki zavrnilo željo francoskega podjetja, ki je želelo v coni zgraditi velik trgovsko - distribucijski center, ki bi prometne razmere v coni še poslabšal, so se za zemljišča, ki bodo v coni še na voljo za pozidavo, začeli zanimati tudi slovenski vlagatelji. Med njimi tudi trgovsko podjetje Merkur, ki želi v Trzinu postaviti maloprodajni center za oskrbo obrtnikov in podjetnikov. »Od investitorjev, ki bodo želeli graditi na zemljiščih, ki jih še pripravljamo za pozidavo, bomo zahtevali, da poskrbijo za dodaten vhod v cono, s čimer bomo razbremenili obstoječi vhod in hkrati elegantno rešili tudi probleme s povezovalno cesto,« je povedal župan **Anton Peršak** in dodal, da bi bil prihod Merkurja v cono zanjo vsekakor velika pridobitev, omembe vreden pa bi bil tudi priliv v občinsko blagajno.

V razpravi, ki je sledila, je **dr. Drago Kostevc**, svetnik liste Za zeleni Trzin, ponovno opozoril na pomisleke, ki so se pojavljali že ob obravnavi načrtov francoskega vlagatelja - to je dodatna prometna obremenitev cone. Zato se je Kostevc zavzel, da bi

občina naročila študijo prometnih tokov in obremenitev v coni in šele nato sprejemala nadaljnje odločitve. Poleg tega ga je zanimalo, ali bodo preostala zemljišča zadostala za nadaljnji razvoj cone. Župan **Anton Peršak** mu je odgovoril, da se v sosednjih občinah gradi kar nekaj novih con, zato se bo zanimanje za trzinsko cono v naslednjih letih nekoliko zmanjšalo. Za prometno študijo se je zavzel tudi **Romeo Podlogar**, svetnik liste Za zeleni Trzin, ki je ob tem pohvalil načrtovano gradnjo drugega vhoda v cono, čeprav bi slednjega po njegovem mnenju lahko zgradila tudi občina sama, četudi s pomočjo posojila, saj bi s tem še povečala vrednost nezazidanih zemljišč v coni, občanom (še zlasti tistim, ki živijo v Mlakah) pa izboljšala kakovost življenja. Tudi **Peter Kralj**, prav tako svetnik liste Za zeleni Trzin, je drugi vhod pohvalil, predlagal pa je, da se najprej zgradi vhod in šele potem začne širitev cone.

Franc Mušič, podžupan in svetnik LDS, in **Lilijana Smrekar**, svetnica SD, sta v prid Merkurja povedala še to, da bo njegova trgovina v občino prinesla približno 50 novih delovnih mest in da je podjetje doslej izpolnilo še vse zahteve, ki mu jih je glede načrtovane novogradnje postavila Občina. Na glasovanju so svetniki občinski upravi dovolili nadaljnje pogovore s potencialnimi investitorji.

Starši, ki imajo otroke v varstvu v drugih občinah, bodo nedvomno veseli sklepa o povišanju ekonomske cene programa otroškega varstva. »S tem sklepom bo občina

staršem, katerim je dolžna kriti del cene otroškega varstva in imajo otroke vključene v vrte izven Trzina, ker so bili v trzinskem vrtcu zavrjeni, od junija letošnjega leta prispevala toliko, da bodo za otroško varstvo plačevali toliko, kolikor bi v trzinskem vrtcu,« je o tem sklepu povedala **Andreja Kočar**, županova svetovalka za področje družbenih dejavnosti.

Med preostalimi odločitvami, ki so jih na tokratni seji sprejeli svetniki, omenimo, da so:

- **Bredo Kovačič** imenovali v svet JZ OŠ Trzin in za predsednico komisije občinskega sveta za spremljanje in preverjanje utemeljenosti predlogov za spremembe ekonomske cene programa otroškega varstva v trzinskem vrtcu;
- na predlog, ki ga je na prejšnji seji podal **Romeo Podlogar**, podprli občino Domžale v prizadevanjih za ukinitve cestninske postaje v Krtini;
- občinski upravi naložili, naj odstopi od ovadbe zoper nekdanjo pomočnico ravnateljca OŠ Trzin, ki jo je vložila zaradi suma kaznivega dejanja pri poslovanju trzinskega vrtca v letu 2003. Po dolgi razpravi, v kateri je bilo največ govora o (pre)velikem številu ur študentskega dela v vrtcu, plačevanju vzgojiteljic preko študentskega servisa in (nekorektnem) izvajanju javnih naročil, svetniki niso bili enotnega mnenja, ali naj se ovadba opusti ali ne. Na koncu je podpora večine dobil predlog, naj uprava odstopi od ovadbe;
- dali soglasje k odločitvi o prenehanju Skupnosti osnovnih šol občin Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče, ki je uspešno delovala več kot dvajset let, junija pa so se ustanoviteljice odločile, da skupnost zaradi suma o finančnih nepravilnostih in zlorabi pooblastil razpustijo.

Zoran Jereb

Svetniške pobude in vprašanja

Tako kot na vsaki seji so svetniki tudi na tokratni občinski upravi posredovali kar nekaj pobud in zastavili precej vprašanj.

Petra Kralja je tako zanimalo, kdo je lastnik zemljišča ob Kmetičevi ulici, kjer se ni rešeno dedovanje, ki zavira širitev te ceste za potrebe postavitve železniških zapornic ter na kakšni podlagi je železniška postaja v starem Trzinu postala last Slovenskih železnic, ko pa so jo s prostovoljnim delom zgradili Trzinci. Poleg tega je občino prosil za pomoč pri organizaciji javne tribune na temo našega odnosa do okolja, ki jo pripravlja Ljudska iniciativa. **Romeo Podlogar** je ponovil pobudo za postavitve table z vrisanimi ulicami na vhodu v Mlake, predlagal pa je tudi, naj občina na svoji spletni strani uredi arhiv preteklih sej občinskega sveta ter objavlja sestanke in zapisnike odborov in komisij. **Lilijana Smrekar** je občinski upravi posredovala željo staršev predšolskih otrok, da bi občina finančno omogočila še eno uro varstva z dvema vzgojiteljicama na dan, **Matjaža Erčulja**, svetnika SDS, pa je zanimalo, zakaj občinska uprava ni dosegljiva na nobeni GSM telefonski številki, ampak zgolj na stacionarnih telefonih. **Miran Župan**, svetnik županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, je predlagal, da bi po občini postavili še nekaj košev za smeti, **Zoran Rink**, prav tako svetnik županove Liste za trajnostni razvoj Trzina, pa je opozoril na to, da se vedno več občanov zanima za varovana stanovanja, in je želel, da o tem kaj več napišemo tudi v Odsevu. Njegovo pobudo bomo uresničili v naslednjem Odsevu, ko bova v rednem pogovoru z županom govorila tudi o tem.

Vabimo gorskim kolesarjem

V okviru kolesarskega društva Felixi Trzin je začela delovati gorskokolesarska sekcija, zato vljudno vabimo vse ljubitelje gorskega kolesarjenja in vse, ki to še želite postati, da se nam pridružite. Pokličite 040 550 272 (Nataša Prah) ali si ogledajte našo spletno stran <http://felixi.trzin.si>

Nataša Prah

Med nami so se stkale trdne vezi!

Sveti Jurij ob Ščavnici je majhna občina med Panonsko nižino ter Slovenskimi goricami na eni in Radgonsko - Kapelskimi goricami na drugi strani. »Smo Prleki, širše gledano pa Štajerci, nikakor pa ne Prekmurci, čeprav naša vozila nosijo murskoboško oznako,« je bil že na začetku odločen Anton Slana, župan te Trzinu prijateljske občine, ko je bilo že iz njegove govorice čutiti, da jim je Ljutomer, središče Prlekije, le nekako bliže kot pa Maribor, ter dodal, da bi mi prebivalci kar nekako zamerili, če bi jih ogovorila kot Prekmurce, čeprav jih statistika uvršča v pomursko regijo.

Zakaj je prav Sveti Jurij ob Ščavnici tista občina, ki se je v zadnjih letih še posebej tesno povezala s Trzinom, se sprašujejo le tisti, ki ne vedo, od kod prihaja trzinski župan **Tone Peršak**. »Vaš župan je naš človek, rojen v kraju tu blizu. Hodila sva na isto šolo na Stari Gori, a se kljub temu v otroštvu nisva poznala. Poznanstvo in kasneje prijateljstvo je nastalo z leti, ko sem z zanimanjem spremljal njegovo politično pot, delovanje na področju kulture in županovanje. Danes se dobro poznavava, sva prijatelja in ceniva druga drugega, tako da povezava med našima občinama res ni nobeno presenečenje. Vse se je začelo z izhodišči, da je vaš župan preprosto naš človek,« je povedal jurjevski župan, ki letos končuje prvi mandat svojega županovanja, ter dodal, da povezava ni nastala le zaradi njunega osebnega poznanstva, temveč že za časa njegovega predhodnika - župana **Slavka Mihaliča**. Tone Peršak pač nikdar ni tajil svojih korenin in se vsa leta rad vrača v svoje rojstne kraje ter vzdržuje stike s tamkajšnjimi ljudmi.

Na prvi pogled obe občini res nimata veliko skupnega, morda le to, da sta obe majhni, da imata obe približno enako številno prebivalstvo ter da sta mladi, saj se je Sveti Jurij ob Ščavnici, še nekaj let nazaj znan kot Videm ob Ščavnici, od občine Gornja Radgona odcepil leta 1995, tri leta preden je samostojna postala tudi trzinska občina. V primerjavi s Trzinom so bistveno bolj razseljeni, saj se naselja razprostirajo po celotni površini občine, kar je še posebej zahtevno za področje komunalne infrastrukture. Lokalnih cest in poti, ki jih je občina dolžna vzdrževati, je kar za 140 kilometrov, od tega je približno 40 kilometrov cest, ki vodijo do hiš ali naselij, še brez asfalta. V občini, ki nima nekega izrazitega središča, je poleg zelo lepo urejene občinske stavbe še pošta, šola in vrtec, zdravstvena ambulanta, lekarna, trgovina,

Anton Slana: »Tudi v naši občini načrtujemo obrtno cono, za katero je po zaslugi avtoceste, ki se že gradi, precej zanimanja.«

na, gasilski dom, dve cerkvi in eno pokopališče.

»Po statistiki je vaša občina v neprimeren položaju kot naša, a vsak se pač mora znajti po svojih najboljših močeh,« nadaljuje župan, medtem ko izvem tudi to, da v občini še nimajo javnega vodovoda in kanalizacije. »Bogate izkušnje vašega župana nam bodo tako prišle še kako prav, predvsem na področju obrti in podjetništva. Tudi v naši občini namreč načrtujemo ureditev obrtne cone, za katero je po zaslugi gradnje avtoceste v neposredni bližini kar precejšnje zanimanje. Prav podjetništvo je bilo doslej tisto, ki je obe občini precej povezovalo - nazadnje je bila v Trzinu iz Svetega Jurija na obisku prav skupina tamkajšnjih podjetnikov, ki je bila menda z izmenjavo izkušenj zelo zadovoljna. Sodelovanje med obema občinama je sicer neformalnega značaja, a to ne predstavlja prav nobene ovire. »Menim, da se da zelo veliko stvari prenesti tudi po neformalni plati. Imeli smo že izmenjavo na področju gospodarstva, zelo dobro sodelujeta predvsem obe obrtni zbornici v Gornji Radgoni in Domžalah, trdne vezi pa so se stkale tudi med člani obeh turističnih društev, ki jih vežejo bogate izkušnje in prijateljstvo. Ob tej priložnosti bi se rad opravičil kulturni sekciji društva upokojencev iz Trzina, ki je z zelo kakovostnim kulturnim

programom sodelovala na prireditvi ob našem občinskem prazniku, ampak v šotoru, kjer se je vse odvijalo, njen nastop ni prišel do izraza. Žal zaenkrat druge lokacije, kjer bi lahko predstavljali našo kulturo, nimamo. Vam pa zato sporočam, da bomo predvidoma leta 2009, ko bomo zaključili z gradnjo kulturnega doma, pripravili dan ali večer, namenjen prav trzinski kulturi,« je povedal Anton Slana in mi z navdušenjem razložil, zakaj območju njihove občine in nekoliko širše rečejo kar središče inteligence. Tu so bili namreč rojeni številni veliki možje, pomembni za našo državo in tudi širše območje, med njimi **dr. Anton Korosec**, prvi slovenski politik, ki mu bosta vlada in mariborska škofija oktobra posvetili spomenik, izdajo zbornika, simpozij in proslavo, akademik **Bratko Kreft**, **Edvard Kocbek**, **dr. Davorin Trstenjak** in drugi. Prav zato je občina Sveti Jurij ob Ščavnici tako tesno povezana s kulturo, in je kulturni dom nekaj, kar si želijo zgraditi v bližnji prihodnosti.

Po večini kmečko prebivalstvo se v tej občini v nižinskem delu ukvarja s poljedelstvom in živinorejo, v hribovitem delu pa tudi z vinogradništvom. Veliko ljudi je zaposlenih v večjih okoliških krajih - Gornji Radgoni, Mariboru, Ptuj, Ljutomeru in Lenartu. Vse bolj se razvija tudi turizem. »Dolgoročna vizija naše občine

je izkoristiti možnosti obrti in podjetništva, a hkrati obdržati podeželski videz, saj je prav narava in bogata kulturna dediščina tisto, s čimer se lahko pohvali-

mo,« je povedal Anton Slana, ki svojo funkcijo župana opravlja neprofesionalno, saj hkrati opravlja tudi službo kmetijskega svetovalca na Kmetijsko - gozdar-

skem zavodu v Murski Soboti. Je oče dveh otrok in velik ljubitelj kasaškega športa, za katerega pa mu v zadnjih štiri letih, odkar je župan, zmanjkuje časa. Ne pozabi pohvaliti tudi svoje pridne in zaupanja vredne štiričlanske občinske uprave in enajstih občinskih svetnikov, s katerimi zelo dobro sodelujejo.

V občini Sveti Jurij ob Ščavnici, kjer imajo poleg turističnega društva še devet gasilskih društev, zvezo kulturnih društev, društvo podeželske mladine in društvo upokojencev, je možnosti za sodelovanje in prijateljstvo še dovolj, prav tako za neobremenjeni oddih in izlet.

»Sam se v Trzinu znajdem velikokrat in moram reči, da sem vedno vesel, ko me povabite in ko slišim kaj dobrega o vašem kraju in vašem županu, ki je - pa naj mi Trzinci ne zamerijo preveč - še vedno naš človek! Pri nas smo na tekočem z dogajanjem v vaši občini, saj redno prebiramo Odsev. Res se imate česa veseliti in za vse vam tudi čestitam!« je zaključil župan in v svojem stilu gostoljubja in prijaznosti vse Trzince lepo pozdravil in povabil, naj se kdaj le odpravijo v njihove lepe kraje.

Besedilo in foto:
Jasna Paladin

Sveti Jurij ob Ščavnici

Nove razvojne možnosti, ki se nam obetajo, bi radi ponudili tudi Trzincem

Obcini Trzin in Sveti Jurij ob Ščavnici se že nekaj let lahko pohvalita s tesnimi, prijateljskimi odnosi. Ker pa te občine in njenih zanimivosti trzinska javnost še ne pozna posebej dobro, vam jo tokrat predstavljamo malce podrobneje. Tesnejše sodelovanje med občinama se je po besedah Francke Lavrenčič, direktorice občinske uprave na Občini Sveti Jurij ob Ščavnici, začelo takoj po nastanku občine Trzin, ob koncu devetdesetih, ko sta se na enem izmed seminarjev s trzinskim županom Antonom Peršakom dogovorila o sodelovanju na kulturnem področju. »S tem so se odnosi med občinama začeli zblíževati, čeprav se življenje pri nas in v Trzinu precej razlikuje. Sedaj, ko so tovrstna srečanja postala že tradicionalna, bi jih lahko razširili še na druga področja, tudi gospodarsko,« pravi Lavrenčičeva.

Kakšno je trenutno gospodarsko stanje v vaši občini - se v primerjavi s preteklimi leti izboljšuje ali poslabšuje?

Pred leti se je veliko naših občanov vozilo na delo v bližnjo Gornjo Radgono, zato so stečajni nekaterih tamkajšnjih podjetij tudi našo občino precej prizadeli. Ker pa so se

Francka Lavrenčič: »Kulturno sodelovanje med občinama je že zelo razvito, sedaj pa si želimo, da bi se okrepilo tudi gospodarsko, saj bomo kmalu začeli urejati prvi del obrtno-industrijske cone. V njej bo dovolj prostora tudi za kakšno trzinsko podjetje, ki bi svojo dejavnost želelo razširiti v severovzhodni del države.«

občani hitro znašli in začeli iskati delo v Mariboru in v sosednji Avstriji ali pa so se intenzivneje lotili kmetijstva, te težave podjetij niso imele večjih socialnih posledic. Čeprav so se tedaj ljudje ponovno oprli na kmetijstvo, je tako imenovanega popoldanskega oziroma dopolnilnega kmetovanja v naši občini kljub vsemu zelo malo, saj vsako delo - bodisi služba ali pa kmetovanje - zahteva popolno predanost. V občini imamo sedaj približno petdeset kmetij, ki pa so večinoma že specializirane (za vinogradništvo, sadjarstvo ali kaj drugega) in dovolj velike, da so perspektivne tudi na dolgi rok.

Kakšne pa so v vaši občini razmere na področju infrastrukture?

Največji primanjkljaj imamo na področju vodovodnega in kanalizacijskega omrežja, ki smo ga doslej v naši občini le stežka in počasi gradili, sedaj pa nam vendarle kaže nekoliko bolje, saj smo vključeni v projekt izgradnje vodovodnega omrežja v celotnem Pomurju, pri katerem sodeluje tudi ministrstvo za okolje in prostor. Manj težav imamo s prometno infrastrukturo, saj so povezave s 15 kilometrov oddaljeno Gornjo Radgono relativno dobre, čeprav so zaradi gradnje avtoceste med Ljutomerom in Radenci trenutno malo bolj obremenjene kot običajno. Zazidljivih zemljišč nam ne primanjkuje, vendar vseeno pazimo, da je gradnja strnjena. Ker ravnokar pripravljamo nove prostorske dokumente, smo občane prosili, naj povedo, kakšne so njihove potrebe po zazidljivih zemljiščih. Prejeli smo 150 vlog, kar pomeni, da naši občani nameravajo graditi nove stanovanjske objekte. Sicer pa se bo problema zaradi pomanjkanja stanovanj lotila tudi občina, saj nameravamo obstoječa in že precej dotrajana občinska stanovanja v prihodnjih letih zamenjati z novimi. Ta stanovanja bodo namenjena predvsem mladim družinam in drugim, ki si sami ne morejo rešiti stanovanjskega problema.

Obvestilo

Z Občine Sveti Jurij ob Ščavnici smo prejeli obvestilo, da je v katastrski občini Rožički vrh naprodaj pet parcel (trije travniki s površinami 2.583, 1.600 in 4.830 kvadratnih metrov ter dva sadovnjaka v velikosti 926 in 829 kvadratnih metrov), ki se prodajajo skupaj s stavbnim zemljiščem - hišo. Cena za vsa zemljišča skupaj znaša 5,5 milijona tolarjev. Dodatne informacije lahko dobite pri notarki Danici Hojs na telefonski številki 02 564 95 80. (zj)

Kratek opis občine Sveti Jurij ob Ščavnici

Občina Sveti Jurij ob Ščavnici je nekaj let »starejša« od trzinske, saj je nastala že sredi devetdesetih. Po površini je precej večja od občine Trzin, saj meri 51 kvadratnih kilometrov, za njenih 27 vasi (v katerih skupno živi tri tisoč prebivalcev) pa je med drugim značilno tudi to, da ima prav vsaka svoj grb.

Gospodarsko moč občine predstavlja nekaj čez petdeset obrtnikov (s predvsem storitvenimi dejavnostmi) in podjetnikov, medtem ko večjih podjetij v občini nimajo. Občina obrtnikom in podjetnikom pri rasti in razvoju pomaga tudi s posojili s subvencionirano obrestno mero, vendar je zanimanja zanje bolj malo, saj so njihovi obrtniki pri zadolževanju in odločanju za nove investicije zelo previdni. To je seveda razumljivo, saj je v podeželskem okolju veliko težje uspeti kot v okolici Ljubljane, kjer je poslovnih priložnosti bistveno več, možnosti za uspeh pa bistveno večje.

Kateri projekti in naložbe, ki ste jih izvajali v preteklih letih, so bile za nadaljnji razvoj občine najpomembnejši?

Med temi je vsekakor treba omeniti izgradnjo lekarne, saj smo bili prej odvisni od tiste v Gornji Radgoni, prenovo in povečanje otroškega vrtca, zgradili pa smo tudi nekaj cest. Naše občinske ceste skupno merijo več kot 140 kilometrov, zato je njihovo vzdrževanje je za našo občino kar veliko finančno breme.

Katere naložbe pa bodo za vašo občino najpomembnejše v prihodnjih letih in koliko denarja bodo zahtevale?

Eden najpomembnejših projektov je vsekakor avtocesta, ki naj bi bila zgrajena v letu 2008. Od avtoceste pričakujemo nove razvojne možnosti, opažamo pa tudi že povečano zanimanje za naša zemljišča in starejše hiše, za katere se zanimajo predvsem ljudje iz bližnjih večjih mest, predvsem iz Maribora, ter iz Avstrije. Ker obnavljanje teh objektov nadzira Zavod za kulturno dediščino iz Maribora, se kakšnih nepriemernih posegov v prostor oziroma uničevanja kulturne dediščine ne bojimo. Ob avtocesti načrtujemo tudi obrtno-industrijsko cono, zato smo se o tem projektu pogovarjali tudi s predstavniki občine Trzin, ki so nas opozorili na napake, ki se jim moramo za vsako ceno izogniti. Sprva nameravamo komunalno urediti 12 hektarov veliko zemljišče, kasneje pa bomo cono povečali na 40 hektarov. S to cono želimo preprečiti nadaljnje odseljivanje naše mladine, saj imamo v srednjih in visokih šolah precej mladih in uspešnih ljudi, ampak se jih zaradi pomanjkanja delovnih mest le malo zaposli doma. Cona pa bo mladim omogočila delo v domači občini. Po vsebini naj bi bila ta cona mešana, vendar si bomo tudi pri njeni vsebinski zasnovi pomagali s trzinskimi izkušnjami. Naslednja velika pridobitev za našo občino bo tudi mrliška večnica, ki nas bo stala približno 250 milijonov tolarjev, zato jo gradimo postopoma.

Kakšna bo torej gospodarska podoba vaše občine čez petnajst ali dvajset let - kakšna občina si želite postati?

Če bi se razvili v občino, kakršna je denimo občina Lenart, ki je po stopnji razvitosti v zadnjih letih precej napredovala, bi bili lahko zelo ponosni. Največja ovira, ki nam do tega cilja stoji na poti, je nedvomno kapital, saj imamo za investicije - ob približno 350 milijonov tolarjev težkem letnem občinskem proračunu - na voljo samo kakšnih 120 milijonov tolarjev, s tem denarjem pa moramo zelo racionalno ravnati in ga pazljivo obračati. Pomagamo si tako, da investicije razdelimo na več let, potem pa nekako gre.

Kaj pa turizem - kakšne možnosti imate za njegov razvoj in kaj lahko ponudite obiskovalcem? Zdi se, da imate za ekološki turizem zelo dobre naravne pogoje?

Osnovo naše turistične ponudbe predstavlja kar nekaj turističnih zanimivosti: Blaguško jezero ter bogata kulturna dediščina na Stari Gori. Tu si lahko obiskovalci ogledajo cerkev z drugimi najstarejšimi orglami v Sloveniji, bogato etnološko zbirko in mlin na veter. V prihodnjih letih veliko pričakujemo predvsem od razvoja obrežja Blaguškega jezera. V sodelovanju s študenti arhitekture izbiramo in pripravljamo ideje za ureditev okolice jezera. Želimo si, da bi ob jezeru uredili tudi prostor, kjer bi lahko otroci preživljali šolo v naravi. Tega, da bi nam ta biser uničil komercialni turizem, se ne bojimo, ker imamo z lastnikom zemljišč ob jezeru podobne interese, kapital za razvoj okolice jezera pa naj bi prispeval znan avstrijski smučar.

Kakšne oblike gospodarskega sodelovanja bi bile po vašem mnenju možne med občina Trzin in Sveti Jurij ob Ščavnici?

Trzinskim podjetnikom bi bila naša cona lahko odskočna deska za širitev njihove dejavnosti v severovzhodni del naše države in mogoče celo na avstrijsko Štajersko. Še posebej to velja za gospoda Marjana Tekavca in njegovo podjetje, ki smo ga zadnjič tudi obiskali. Možnosti za sodelovanje med našimi in trzinskimi obrtniki pa vidim tudi na področju kooperacije.

Besedilo in foto: **Zoran Jereb**

Kaj reči na...

Odmev na predlog prejemnikov letošnjih občinskih priznanj, ki smo ga lahko prebrali v zadnji, peti številki letošnjega Odseva, ki je napisan z veliko mero užaljenosti.

Gospa Lucija Zupan zasluži priznanje za ustanovitev in delovanje pevskega zbora društva upokojencev Žerjavčki. Še posebej zasluži priznanje njen mož Franci Zupan, ki ga vsi spoštujemo zaradi njegovega skrbnega ravnanja z aparaturami, ki nam lepo zvenijo in dokumentirajo naše nastope. Kljub prizadevanjem gospe Lučka za dobro pevskega zbora pa se ni mogoče izogniti vtisu, da prav ta pevski zbor pooseblja, kar kaže že prvi odstavek njenega prispevka, ko najprej pojasnjuje, da je predlog podpisalo šest pevcev oziroma pevk, takoj za tem pa v tretjem stavku pove »...a žal moj predlog ni bil sprejet...«. Res je, da ima vsakdo pravico povedati svoje mnenje, nikakor pa ne more od komisije občinskega sveta občine Trzin za ob-

činska priznanja, proslave in promocijo občine zahtevati, da ravna v nasprotju z Odlokom o občinskem prazniku in priznanjih občine Trzin. Ta v 10. členu določa, da »na podlagi prispelih predlogov komisija pripravi predlog o podelitvi občinskih priznanj in nagrad, ki ga predloži v potrditev občinskemu svetu. Komisija lahko predlaga občinskemu svetu, naj podeli največ toliko priznanj in nagrad, kot je določeno s tem odlokom. Lahko pa predlaga, da se podeli manj priznanj in nagrad.« Komisija je svoj predlog obrazložila za obravnavo na občinskem svetu za vsakega posameznega dobitnika nagrade. Komisiji ni treba razlagati predlagatelju, zakaj med prejemniki občinskega priznanja ali nagrade ni njegovega predloga. Tega ni počela nobena komisija v preteklosti, pa tudi letošnja ne. V letošnjem letu je prispelo 19 predlogov za podelitev priznanj in nagrad. Komisija se je morala odločiti za podelitev samo 9 priznanj in nagrad (1 zlata, dve

srebrni, tri bronaste in tri denarne nagrade). Če verjamete ali ne, komisija je imela zelo težko delo in po dolgotrajnem tehtanju in svojem »subjektivnem mnenju«, kakor meni v članku gospa Lučka, se je soglasno odločila, kakor se je. K sreči je veliko več tistih, ki verjamejo, da se je komisija odločila pravilno, kakor tistih, ki so užaljeni in sodijo, da je kdo izmed članov komisije pristranski.

Navedba v članku, da »bi moral zakonodajalec citiranega odloka zagotoviti izločitev tistih članov komisije za občinska priznanja, ki so v kakršnemkoli odnosu s predlagateljem za podelitev občinskega priznanja«, je nesmiselna. Gospa Lučka, kaj pa če je kateri izmed članov komisije v kakršnemkoli odnosu s prejemnikom nagrade?.

Zoran Rink,
predsednik Komisije občinskega sveta
Občine Trzin za občinska priznanja,
proslave in promocijo občine

Odmev na poročilo s seje občinskega sveta

V poročilu s 40. redne seje občinskega sveta Občine Trzin je urednik navedel tudi razlog za zamenjavo v Odboru za okolje in prostor. Ker so dejstva drugačna od opisanega, menim, da je potreben popravek.

Razlog za moj odstop s funkcije člana odbora za okolje in prostor je nedosledna obravnavna strank v postopku na območju

IOC ter neizvajanje Strategije razvoja Občine Trzin za stari del Trzina. Z mesta člana sveta OŠ Trzin pa sem odstopil zaradi medlega odnosa župana do problemov v OŠ Trzin. S tem ukrepom sem želel opozoriti zainteresirano javnost na razmere v javnem zavodu OŠ Trzin. Z odstopi nisem seznanil Občine, ampak sem problematiko izpostavil na sestanku

Liste za trajnostni razvoj Trzina, Tone Peršak in sokrajani. Lista me je tudi predlagala v ta delovna telesa. Ker na sestanku, ki je bil že davnega 9. marca 2006, ni bilo volje za odpravo nesoglasij, sem istega dne izstopil tudi iz Liste za trajnostni razvoj Trzina, Tone Peršak in sokrajani.

Valentin Kolenc

Gozda ne damo!

V Trzin sem se preselila pred petimi leti, ravno v času, ko so bili zgrajeni novi bloki. Našla sem in dobro (beri: veliko) plačala oziroma še odplačujem stanovanje; da bom lahko vsaj malo uživala v zelenju - travnikih in gozdu. To je bil tudi glavni razlog preselitve v Trzin, saj sem neizprosna zagovornica narave - v tem (družbeno norem, razvrednotenem) času, žal, ohranjanja narave.

Edino, kar ljudje - človeštvo zares potrebuje (mo), so štirje temeljni elementi, voda, zemlja, zrak, ogenj (toplota), in ljubezen. Vse ostalo so družbeno pogojene norme, obrazci, dogme ... odvisne od osebne percepcije. Denar je, kot marsikaj drugega, imaginacija ... potiskan papir in kovanci, od katerih v svoji prvobiti ne moremo (pre)živeti ... Samo pomislimo: kaj bomo počeli - pridobili, plačali, posedovali ... s tolarji, ko pridejo v obtok in veljavo evri!? Nekoč dinarji, zdaj tolarji, kasneje evri - čista imaginacija.

Kaj je lepšega kot to, da živiš - bivaš v okolju, kjer (ko prideš domov) se vsak dan počutiš kot na počitnicah? Jaz v Trzinu se, predvsem ko si vzamem čas za sprehod po gozdu, ki je v neposredni bližini. To je luksuz - premoženje! In ne, kot so mnogi zmotno prepričani, v posedovanju ne vem česa vsega ... Samo pomislimo: koliko energije, časa, dela, volje, samoodpovedovanja potrebujemo za vzdrževanje vsega tega posedovanja.

Potem pa se pojavi nekdo z najbolj absurdno, nedopustno idejo, kar sem jih kdaj slišala: o pokopališču sredi gozda, in poleg tega še v neposredni bližini bajerja (močvirja - mokrišča) - vode! Vsakdo, ki ima kanček zavesti v (in o) sebi, česa tako skreganega z zdravo pametjo, kot je ta absurдна ideja, ne bo dovolil, niti dopustil, če že ne zaradi sebe, pa zaradi (naših) zanamcev! Pa ne zaradi pokopališča, zaradi gozda! In to poleg tega, da se vsak dan vse bolj

govori, piše, razpravlja, osvešča o ekologiji, varstvu - zaščiti narave, voda ... Se sploh zavedamo, kakšne posledice ima takšen poseg v naravni ekosistem in s tem (tudi) na naše življenje!? In nenazadnje, kaj je s skrbjo za žive? Ali pa smo že živi (napol) mrtvi? Skrajni čas je že, da Slovenci nehamo tudi s to nekrofilijo. Potem bodo tudi pokojne duše bolj mirne; duše je treba pustiti pri miru!

Zato tako majhni občini kot je Trzin in s tako veliko industrijsko cono ne moremo in ne smemo vzeti njenih pljuč - gozda (s Pakovim hribčkom). Gozda ne damo, ker ga potrebujemo tudi za svoja pljuča. Saj nas je še veliko, ki bi radi (še) dihali. Zato ohranimo gozd v njegovi (prvo)biti! Ob tem pa je seveda več kot umestno pričakovati, da bodo lastniki za uporabo njihovega deleža gozda od občine prejeli ustrezno odškodnino.

Helena Čretnik

Poslovni načrt in njegova vloga pri nastanku novega podjetja

Poslovni načrt je pisni dokument, v katerem podjetnik jasno opredeli svoje cilje pri določenem poslu in strategije, s katerimi namerava doseči te cilje. To je kot »poslovni zemljevid«, ki kaže pot, kako naj bi prišli od razmišljanja o poslu do dejanskega uspešnega posla in podjetja, ki bo poslovalo uspešno ter omogočilo primerno življenjsko raven. Poslovni načrt je nepogrešljiv pripomoček vsakega podjetnika. V fazi ustanavljanja podjetja opozori na vse ključne aktivnosti ter nudi tako teoretično podlago, kakor tudi praktične napotke za izvajanje vseh potrebnih aktivnosti. V že delujočem podjetju pa je poslovni načrt planska podlaga za delovanje podjetja. Nikakor to ni dokument, ki naj bi končal na polici, ampak je »živ« dokument, ki naj ga podjetnik uporablja, dopolnjuje, spreminja in prilagaja novim okoliščinam.

Tudi če si podjetnik ne zamišlja velike naložbe in bo začel s poslom v majhnem obsegu in ga kasneje širil, je koristno, da prične s poslovnim načrtom. To mu bo olajšalo najpomembnejše poslovne odločitve o načrtovani dejavnosti in pri zagotavljanju potrebnih resursov. Poslovni načrt prinaša vsaj štiri prednosti, zaradi katerih ga je koristno napisati za sleherni podjetje.

1. Predstavlja sistematično pot do planiranega cilja. Podjetnika po postopnih korakih vodi skozi tržne zakonitosti na podlagi spektra njegovih odločitev.
2. Služi kot dokument pridobivanja finančnih sredstev s strani poslovnih bank in drugih zainteresiranih svlagateljcev. Kvalitetno izdelan poslovni načrt lahko prepriča slehernega investitorja v smotrnost naložbe.
3. Lahko služi kot komunikacijski instrument med podjetnikom, dobaviteljem, stranko in drugimi zainteresiranimi v poslovnih stikih.
4. Služi kot komunikacijski instrument osebne, podjetniške in menedžerske promocije posameznika.

Poslovni načrt je namenjen ljudem v podjetju in izven njega. V podjetju so to menedžerji in člani uprave, izven podjetja pa so to poleg potencialnih financierjev tudi profesionalni svetovalci in strokovnjaki, na katere se podjetnik obrne po nasvete, ter včasih tudi dobavitelji, distributerji in drugi, ki so poslovno povezani s podjetjem. Zadnja skupina se za poslovni načrt zanima zato, ker želi izvedeti, na kakšen način podjetje posluje. Poznavanje poslovnega načrta podjetja jim tako lahko pomaga k boljšemu razumevanju in zadovoljevanju

Mag. Julija Herle (Foto: arhiv Julije Herle)

potreb podjetja ter nenazadnje k boljšemu sodelovanju in poslovanju s podjetjem. Ker vsaka izmed naštetih skupin bere načrt z drugim namenom in ga ocenjuje z drugačnega vidika, se mora podjetnik dotakniti vseh bistvenih vprašanj in problemov. V bistvu mora poslovni načrt poskušati zadovoljiti potrebe vseh. Ker pa je poslovni načrt zaupen dokument, ga lahko berejo le tisti, ki jih zadeva. Priporočljivo je, da tisti, ki sprejme v roke načrt, podpiše izjavo o zaupnosti oziroma izjavo, da gre za poslovno skrivnost.

Podjetnik naj svoj poslovni načrt pripravi sam oziroma skupaj s svojo podjetniško skupino, na strokovnjake naj se obrne le po nasvet in mogoče za končno mnenje o izdelanem poslovnem načrtu. Nikakor pa naj izdelave načrta ne prepušča v celoti drugim, kajti le-ta mora izraziti posameznikov podjetniški stil.

Podjetniški poslovni načrt je v Sloveniji relativno nov instrument in nima daljše tradicije. Najprej se je uveljavil v ZDA z razvojem tveganega kapitala in se nato razširil po svetu. V Slovenijo je tako prišel iz tuje konec osemdesetih let. Pred letom 1988 v Sloveniji oziroma bivši Jugoslaviji ni obstajal, saj v času družbene lastnine in samoupravnih podjetij ni bilo osnovnih pogojev in možnosti za podjetništvo. Poslovni načrti, kakršne poznamo danes, se v našem prostoru pričnejo pojavljati po letu 1991, ko je bil sprejet Zakon o razvoju malega gospodarstva, ki je dal pravno podlago za razvoj malega podjetništva v Sloveniji. V začetku devetdesetih let so slovenske

poslovne banke že zahtevale od podjetnikov, ki so se zanimali za posojila, poslovne načrte, vendar takrat še v obliki investicijskega elaborata. Tudi skladi za razvoj malega gospodarstva od prosilcev za sredstva zahtevajo poslovne načrte, da lahko sprejemajo premišljene odločitve. V letu 1996 sta se Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje in Pospeševalni center za malo gospodarstvo odločila, da bosta sofinancirala pripravo standardnih priročnikov za poslovne načrte, in sicer za novo podjetje, za rastoče podjetje in za tehnološko naravnano podjetje. Z leti so tako poslovne banke in strokovni sodelavci skladov nabrali veliko izkušenj in postali zahtevnejši do podjetnikov. Slovenski podjetniki niso preveč naklonjeni pisanju poslovnih načrtov, saj se to mnogim zdi odvečen »papirnat posek«, ki ima le malo skupnega z življenjem. Načrt jim predstavlja dokument, ki ga od njih zahteva nekdo drug, zato mu pač morajo ugoditi. Njegov pomen pa je bistveno večji od tistega, ki mu ga pripisujejo podjetniki. Glavni razlog, zakaj je smiselno pripraviti dober poslovni načrt, je namreč ravno v tem, da ga podjetnik pripravi zase. Dobro pretehtan poslovni načrt je najboljšo orodje, s katerim si lahko pomaga, da bo uresničil svoje dolgoročne cilje pri razvoju podjetja. (Naslednjič o konkretni strukturi poslovnega načrta)

mag. Julija Herle

Obvestilo o letošnjem letovanju otrok na Krku

Zveza prijateljev mladine Domžale vas obvešča, da bo tudi letos organizirala letovanje otrok v domžalskem domu na Krku.

Letovanje bo potekalo v času poletnih počitnic za učence osnovnih šol (od 1. do vključno 9. razreda) v občinah Domžale, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin. Tudi letos bo letovanje izvajalo podjetje Leštan & Leštan d.o.o.

Termini letovanja so sledeči:

- prva izmena: od 7. do 17. julija
- druga izmena: od 17. do 27. julija in
- tretja izmena: od 27. julija do 6. avgusta

Za vse dodatne informacije se vsak delovni dan med 7. in 9. uro ter 12. in 13. uro lahko obrnete na telefonsko številko: **721 67 85**. Veselimo se počitnic z vami!

Ema Škrjanc Ogorevc,
predsednica ZPM Domžale

Rast podjetja se bo nekoliko umirila, vendar se bo nadaljevala

Med lanskoletnimi gazelami (podjetji, ki so v Sloveniji dosegla najhitrejšo rast) najdemo tudi tri trzinska podjetja, najvišje pa se je uvrstilo podjetje Kuhn d.o.o. »Naše podjetje je sestavni del skupine Kuhn s centralo v Salzburgu v Avstriji, ukvarja pa se s prodajo in servisiranjem gradbene mehanizacije znamke Komatsu, drobilne ter sejalne tehnike Furukawa, Rublemaster in Powerscreen. Sodimo med vodilne prodajalce, dobavitelje in serviserje gradbene mehanizacije v Sloveniji,« pravi vodja prodaje Florjan Pančur.

Po njegovih besedah je bila za njihovo podjetje lani najpomembnejši dogodek uspešna predstavitev gradbene mehanizacije Komatsu na sejmu GMT v Stanežičah.

»Na področju gradbene mehanizacije so danes najpomembnejši dejavniki uspeha dober servis, zadostne zaloge rezervnih delov ter kratki odzivni časi. Zato smo lani največ investirali ravno v razvoj servisne dejavnosti, skladišče rezervnih delov, izobraževanje serviserjev in servisna vozila, ki so pravzaprav mobilne servisne delavnice. Tudi sedaj ves zaslužek še vedno vlagamo v razvoj servisne dejavnosti, saj se zavedamo, da se še tako dober gradbeni stroj brez kakovostnega servisa ne bo prodajal. Servisiranje vozil pri nas poteka večinoma terensko, saj imamo tri servisna vozila, v vsakem pa je za več deset tisoč evrov opreme. Večje okvare pa odpravljamo v delavnici na sedežu podjetja v trzinski coni,« pravi Pančur in dodaja, da ima skupina Kuhn svoje partnerje tudi v vseh sosednjih državah, zato širitve na sosednje trge ne načrtujejo. »Temu primerno je tudi naše število zaposlenih, zato v prihodnjih letih novih zaposlitev ne predvidevamo. Na slovenskem trgu v naši dejavnosti namreč ni prostora za podjetja, ki bi imela več kot deset zaposlenih, kolikor jih imamo trenutno mi. Slovenski trg na leto sprejme približno 400 gradbenih strojev, mi si od tega z znamko Komatsu odrežemo dobrih 15 odstotkov, tak pa je tržni delež Komatsuja tudi v drugih evropskih državah.«

Tudi nadaljnji razvoj podjetja bo po Pančurjevih besedah temeljil na stalnem izobraževanju in strokovnem usposabljanju zaposlenih, saj elektronika in diagnostika vse bolj prodirata tudi v gradbeno mehanizacijo. »Največja reklama za naše podjetje in znamke, ki jih zastopamo, so zadovoljni uporabniki in za to si bomo tudi najbolj prizadevali. Stroški vzdrževanja stroja in poraba goriva morata biti čim nižji, zadovoljstvo delavca pa kar največje. Gradbeni

Florjan Pančur (foto: arhiv podjetja Kuhn d.o.o.)

stroji postajajo vse bolj univerzalni, saj se praktično vsak stroj proda z več različnimi priključki, uporabniki pa ugotavljajo, da so manjši stroji tudi veliko bolj rentabilni od večjih,« pravi Florjan Pančur. Veliko priložnosti za rast prodaje vidijo tudi v segmentu strojev za predelavo gradbenih in lesnih odpadkov v sekundarne surovine oziroma biomaso. Pri tem računajo tudi na komunalna in druga podjetja, ki se ukvarjajo s to dejavnostjo.

Potrebe gradbenih podjetij se bodo spremenile

Temu, da so se lani znašli na seznamu gazel, v podjetju ne pripisujejo posebnega pomena, saj je to posledica kadrovske okrepitve podjetja v letih 2002 in 2003, ko se je avstrijski lastnik podjetja odločil za bolj odločen nastop na slovenskem trgu.

»Drugi dejavnik, ki prav tako pomembno vpliva na vzpon našega podjetja v zadnjih letih, pa so veliki gradbeni projekti, ki potekajo v naši državi. Vendar se zavedamo, da bo slednjih kmalu zmanjkalo in bodo v ospredje prišli drugačni, predvsem manjši projekti. To pomeni, da se bo povečalo povpraševanje po manjših specializiranih strojih in ravno na tem področju je naš tržni delež največji, zato se prihodnosti ne bojimo,« je optimističen Pančur.

V naslednjih letih se bo rast podjetja nadaljevala, vendar bo nekoliko počasnejša od

dosedanje. V podjetju Kuhn d.o.o. si bodo bolj kot za povečevanje prodaje prizadevali za še boljšo kakovost servisnih storitev. »Tržni delež bi sicer lahko povečali tudi na več kot 20 odstotkov, vendar smo pri tem omejeni tudi z dobavami strojev, saj ima proizvajalec proizvodnjo že vnaprej porazdeljeno.« Med njihovimi konkurenti je sicer še nekaj podjetij, ki gradbeno mehanizacijo prodajajo brez servisne podpore, vendar se zaradi tega ne vznemirjajo preveč, saj je trg iz dneva v dan bolj zahteven, in bo kmalu sam opravił s takšnimi konkurenti.

Podjetje je nastalo leta 1994, v Trzin pa se je iz Ljubljane priselilo pred šestimi leti.

To lokacijo so si izbrali zaradi primerne in lahko dostopne lokacije ter dovolj velikega zemljišča, ki ga imajo na voljo. »Problem, ki nas v coni najbolj moti, je parkiranje, saj sam na leto plačam veliko kazni za napačno parkiranje, ker je komunalni nadzornik res neizprosni. V Italiji so podobne cone v prometnem pogledu neprimerno bolj urejene. V trzinski coni je še veliko zelenih površin, ki bi jih lahko spremenili v parkirišča, saj je zelenja dovolj v okolici cone. Drugo, kar nas moti, pa je to, da se Občina ob nakupu strojev za čiščenje in odstranjevanje snega ni obrnila na nas, ampak na podjetje iz druge občine. Izvajalcu zimske službe v coni bi namreč tudi mi lahko priskrbeli primerne stroje,« je še povedal Pančur.

Zoran Jereb

Kultura, konkurenčna prednost regije

VLjubljanski urbani regiji deluje vrsta kulturnih organizacij, dobro pa je poskrbljeno tudi za ponudbo kulturnih dogodkov. Bogata je tradicionalna kulturna ponudba mnogih društev, dobro so razvite kulturne dejavnosti umetniške ravni, razvite so nekatere subkulturne dejavnosti. Poskrbljeno pa je tudi za predstavljanje različnih kulturnih vsebin uporabnikom. Ne glede na vse to si na področju kulture organizacije in posamezniki želijo več povezovanja in sodelovanja, kar bi pomagalo pri boljši organiziranosti in uspešnosti poslovanja kulturnih ustanov, hkrati pa bi to še bolj približalo kulturno ustvarjanje uporabnikom. V kulturi je potrebno vzpostaviti podjetništvo in skozi izobraževanje ustvarjalcev in uporabnikov doseči nove ravni kakovosti ter zavedanja pomena kulturnih storitev.

Predvsem je povezovanje pomembno za popestritev delovanja v kulturi in možnosti za ustvarjalno delovanje različnih družbenih skupin. V Ljubljani je povezovanja in sodelovanja med kulturnimi organizacijami manj, medtem ko je na podeželju sodelovanje med društvi, predvsem pa vključevanje različnih družbenih skupin in njihovo delovanje, bolj uspešno. Po drugi strani pa kulturne ustanove na podeželju težje organizirajo svojo dejavnost, težje najdejo prostore za svoje delo, najtežje pa zaradi slabše promocije svojih storitev pridejo do sredstev za svoje delo.

Kultura je bila skozi vrsto delavnic za pripravo Regionalnega razvojnega programa (RRP) Ljubljanske urbane regije (LUR) prepoznana kot razvojna priložnost regije, v katero velja vložiti več sredstev in jo izkoristiti kot ključ prepoznavnosti regije. Ob boku mobilnosti in načrtovanju v prostoru tako kultura v novem programskem obdobju predstavlja prednostno nalogo regije. Kultura za regijo predstavlja ne le vsebinsko področje, v katerega bo potrebno vlagati, temveč tudi osnovo za prepoznavnost regije v širšem geografskem prostoru. Zato bo regija v prihodnjih letih vlagala v projekte, katerih vsebine bodo podpirale povezovanje v kulturi za razvoj in promocijo kulturnih storitev, podpirala bo povezovanje kulturne produkcije ter projekte, katerih vsebine bodo jasno izražale podporo branju in knjigi kot nosilki javnega in kulturnega življenja regije.

Skozi razprave ob pripravi RRP LUR se je oblikovala skupina kulturnih organizacij regije, ki je začela s pripravo projektov povezovanja kulturne ponudbe regije. Eden od projektov, ki že dobiva zelo jasne obrise in vsebine, je projekt Kulturno poletje. Gre za projekt, s katerim bomo povezali več kul-

turnih producentov iz regije - predvsem tistih, ki skupaj nudijo program s področja uličnega gledališča. Gre za festival Ana De-setnica, Mini teater Ljubljana - Zavod za promocijo in izvedbo lutkovnih in gledaliških predstav, ter producente literature, literarnih in glasbenih dogodkov, kot so Študentska založba in Založba Sanje. Vse skupaj bo predstavljeno s pomočjo ponudnika spletnega portala s področja kulture SCCA, Zavod za sodobno umetnost - Ljubljana/Kulturna stična točka v Sloveniji.

Kultura se vse bolj aktivno odziva na družbene izzive...

Omenjeni kulturni producenti niso zaključena skupina, in so pripravljene povabiti k sodelovanju tudi druge zainteresirane izvajalce, katerih skupni cilj je bogatenje kulturne ponudbe v regiji. Vsebinska projekta je zasnovana tako, da producenti lahko sodelujejo z že postavljenimi kulturnimi prostori v regiji in z organizatorji kulturnih prireditelj v regiji, ki želijo osvežiti obstoječo ponudbo le teh. Dodatni vsebini projekta pa bosta spletni portal za predstavljanje dogodkov ter redna srečanja med organizacijami, s katerimi želimo zagotoviti izmenjavo izkušenj, znanja in poslovnih informacij. S projektom želimo preseči meje znanih kulturnih prostorov in naše kakovostne kulturne programe postaviti v stara mestna jedra, zgodovinske objekte (gradeve, dvorce) in druge, za turiste in domačine zanimive prostore, ki do sedaj niso bili dovolj izkoriščeni.

Nekateri projekti v regiji pa bodo tudi širšega značaja in bodo presegali meje naše regije. Njihove vsebine namreč ne obravnavajo le lokalnih oziroma regionalnih vsebin, marveč se ukvarjajo z uporabniki in vsebinami, ki so najmanj slovenskega, če ne širšega evropskega merila. Eden takšnih je gotovo projekt Metelkova mesto. Kulturna središča, kakršno je AKC Metelkova mesto, obstajajo v vseh večjih evropskih mestih od Portugalske do Romunije, od Italije do Rusije. Do nastanka teh centrov je pripeljala vrsta družbenih procesov, ki so značilni za sodobno Evropo in so del velikih svetovnih zgodovinskih tokov: razvoj kulturne industrije, zaton nacionalne kulture in vznik alternativnih kulturnih praks, boji materialno in kulturno razlaščenih množic, boj za mestni prostor, ukrepi proti getoizaciji, ukrepi proti odmiranju mestnih središč.

Ljubljanski center AKC Metelkova mesto se umešča na križišče vseh teh sodobnih svetovnih procesov in je trenutno eno najmočnejših kulturnih središč v Ljubljani in Sloveniji. Je eden največjih ponudnikov

kulturnih dogodkov v Ljubljani in največji ponudnik na področju glasbenih koncertov. Je tudi eno izmed središč neodvisnih kulturnih, političnih in družbenih dejavnosti na širšem področju, ki sega čez državne meje.

Cilj projekta je obnoviti vse stavbe na Metelkovi, jih opremiti in urediti upravljanje. Društvom, ki na Metelkovi delujejo skupaj z vsemi zavodi in posamezniki, bo treba zagotoviti takšen način delovanja, da bo objekte napolnil z vsebino in jo ustrezno ponudil uporabnikom. Na tak način Metelkova mesto lahko postane ena od največjih mestnih znamenitosti, kraj neizogibnega obiska vsakega popotnika v Ljubljani. Metelkova mesto bo, s svojo podobo in produkcijo, ob ohranitvi avtonomije v notranjem urejanju razmer, ostala kot močna identifikacijska točka pri socializaciji mladine in bo omogočala kakovostno preživljanje prostega časa. Nenazadnje je projekt Metelkova mesto priprava na leto 2012, ko bo Ljubljana predvidoma evropska prestolnica kulture, in ravno ta program lahko predstavlja enega njenih osrednjih temeljev.

Več o načinu priprave projektov in celoten predlog Regionalnega razvojnega programa za Ljubljansko urbano regijo najdete na www.rralur.si.

RRA LUR

Iz otroških ust...

Vzgojiteljica v skupini Čmrlji vpraša:

»Kdo je župan?«

Otroci: »En gospod, ki piše dogodke, vse, kar se zgodi v mestu.«

»...in opazuje.«

»Tone mu je ime.«

»Kaj dela župan?«

»Jaz že vem, kaj dela župnik, sem bila že velikokrat v cerkvi.«

»Kje je župan?«

»V župnišču.«

»Ne pa ne, tam, kjer je bil včasih vrtec Palčica.«

»Zakaj ima mesto župana?«

»Meni se zdi, da zato...«

»...da mu povejo policisti za red.«

»Župan je zato, da skrbi za mesto, za Trzin.«

»Če so kakšne težave, tudi pri sodišču kaj pomaga.«

Zapisala: **Marijana Petek**

Kako v Trzinu ravnamo z odpadki

Sto raziskovalno nalogo sem želela raziskati, kakšna je ekološka ozaveščenost prebivalcev Trzina in kako ravnaajo z odpadki. V ta namen sem izdelala anketo in jo razdelila stotim gospodinjstvom v Trzinu. V analizo sem zajela 56 izpolnjenih anket, kar je pet odstotkov vseh gospodinjstev v Trzinu.

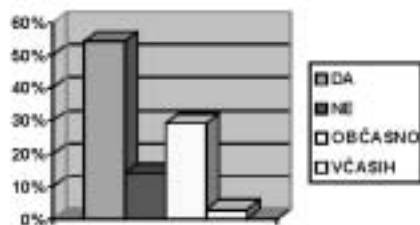
Prvi korak, ki ga lahko kot posamezniki storimo za naše okolje, je, da že doma ločujemo odpadke. Vendar se pot odpadkov ne konča na ekološkem otoku, temveč se nadaljuje. Veliko dela je potrebna, da se odpadki predelajo. Vsak Slovenec oziroma Slovenka na leto odvrže 400 kg odpadkov, v letu dni se jih nabere kar 5,4 milijona ton, kar je zastrašujoč podatek. Že doma bi morali imeti poseben prostor za ločevanje vseh vrst odpadkov, ki jih bom našela. Posebej bi morali ločevati steklo, plastiko (embalažo iz umetnih mas), papir, kosovne, organske ter nevarne odpadke in jih odvažati na ekološke otoke.

V raziskovalni nalogi sem postavila tri hipoteze:

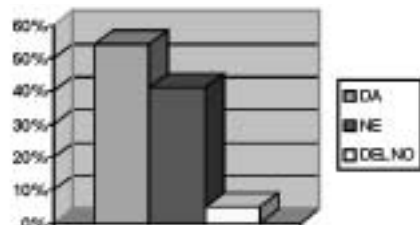
1. Vsaj polovica gospodinjstev v Trzinu ločuje odpadke.
2. Vsaj polovica jih ima doma poseben prostor za ločevanje odpadkov.
3. Vsaj polovica jih ločeno zbira in odvažata tudi nevarne odpadke.

Vse tri hipoteze so se s to nalogo potrdile. Več kot polovica (54 odstotkov) anketiranih gospodinjstev v Trzinu doma ločuje odpadke, ima poseben prostor za ločevanje, 60 odstotkov gospodinjstev pa zbira ter redno odvažata nevarne odpadke.

Graf 1: Ali ločujete odpadke? 54 odstotkov gospodinjstev v Trzinu redno ločuje odpadke, 29 odstotkov le občasno, 35 včasih, 14 odstotkov pa odpadkov ne ločuje.

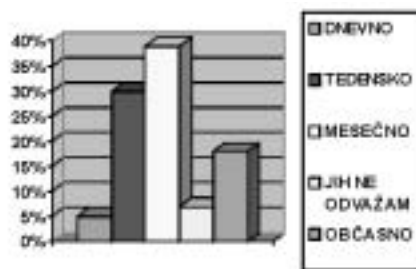

Graf 2: Ali imate doma poseben prostor za ločevanje odpadkov? 54 odstotkov gospodinjstev ima doma poseben prostor za ločevanje odpadkov.

čevanje odpadkov, 41 odstotkov nima posebnega prostora, 5 odstotkov pa le delno.

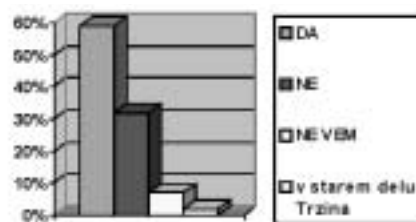
Graf 3: Kako pogosto odvažate odpadke na ekološke otoke? 39 odstotkov anketiranih gospodinjstev odpadke odvažata mesečno, 30 odstotkov tedensko, 5 odstotkov dnevno, 8 odstotkov jih ne odvažata odpadkov, 18 odstotkov pa le občasno.

Graf 4: Ali zbirate in odvažate tudi nevarne odpadke? 60 odstotkov anketirancev redno zbira in odvažata nevarne odpadke, četrtnina jih to stori le včasih, 4 odstotke jih to stori dvakrat letno, ko je zbiralna akcija za nevarne odpadke, 11 odstotkov pa tega ne stori nikoli.

Graf 5: Ali bi si želeli imeti v Trzinu več ekoloških otokov? Na vprašanje, ali bi si želeli imeti v Trzinu več ekoloških otokov, je kar 59 odstotkov anketirancev odgovorilo z DA, 32 odstotkov anketirancev si ne želi še več ekoloških otokov, 7 odstotkov jih je odgovorilo z NE VEM, medtem ko jih je 2 odstotka odgovorilo, da bi želeli imeti več ekoloških otokov v starem delu Trzina.

Na vprašanje, kakšno je trenutno število ekoloških otokov v Trzinu, sem prejela kar 13 različnih odgovorov. Kar 11 odstotkov anketirancev je odgovorilo, da je v Trzinu le en ekološki otok, 5 odstotkov jih je odgovorilo, da sta ekološka otoka dva, 12 od-

stotkov jih je odgovorilo, da so trije, 16 odstotkov jih meni, da so štirje, 14 odstotkov jih je odgovorilo, da jih je pet, 4 odstotke jih meni, da jih je šest, 5 odstotkov meni, da jih je sedem, 2 odstotka, da jih je šest do osem, 4 odstotki da jih je deset, 2 odstotka da jih je 12, ravno toliko jih meni, da jih je veliko, petina pa jih ne ve, koliko je ekoloških otokov.

Na Občini sem pridobila podatek, da je v Trzinu kar 13 ekoloških otokov, torej dovolj. Iz odgovorov občanov pa lahko povzamem, da so slabo informirani tako o lokaciji kot o številu ekoloških otokov.

Moji predlogi za večjo ekološko ozaveščenost, ki so opisani v nalogi, so naslednji:

- izdelati letake z načrtom Trzina in označeno ekoloških otokov,
- organizirati predavanja in akcije,
- zagotoviti nakup smetnjakov za ločeno zbiranje odpadkov,
- na spletni strani Občine Trzin izdelati stran o ravnanju z odpadki,
- poskrbeti za nakup zabojev za zbiranje nevarnih odpadkov za vsako gospodinjstvo v Trzinu.

Pravilno je treba ravnati z vsemi vrstami odpadkov, od katerih je kar:

- 35 odstotkov organskih odpadkov,
- 30 odstotkov embalaže iz umetnih mas,
- 15 odstotkov smeti (plenice za enkratno uporabo in embalaža, ki je ni mogoče reciklirati),
- 10 odstotkov kosovnih odpadkov (odsluženi avtomobili, gospodinjstvi aparati, računalniki),
- 5 odstotkov nevarnih odpadkov (ostanki starih olj iz fritez, barve, razredčila, škropiva, baterije, zdravila in kozmetika) in
- 5 odstotkov drugih odpadkov (stara oblačila, obutev in podobno).

Z ločenim zbiranjem in vračanjem odpadkov v predelavo skrbimo za naše okolje in neobnovljive naravne vire. Recikliranje odpadkov je za prihodnost človeštva zelo pomembno. Tako se približujemo pregovoru, ki pravi, da planet ni naš, ampak smo ga dobili v uporabo od naših dedov, da ga čuvamo za naše vnuke.

Na koncu pa naj še dodam, da nakupovanje s košarami, cekarji in torbami morda deluje staromodno, vendar pa s tem vsakih prihranimo plastično nakupovalno vrečko, ki kot plastični odpadki predstavlja veliko obremenitev za naravo. Upam, da sem s to nalogo k ekološki ozaveščenosti prebivalcev Trzina in s tem tudi vas nekaj prispevala tudi sama.

Nina Strmljan, 4. a OŠ Trzin

Lepi čeveljc

Pretekli mesec je bilo mogoče ponekod v trzinskih gmajnah videti v polnem razcvetu našo največjo divjo orhidejo, lepi čeveljc (*Cypripedium calceolus*). V živo so jo občudovali sicer le maloštevilni, saj je rastišče skrivnost, vsi drugi pa so si lahko natančno iste cvetoče primerke ogledali kar po televiziji. Rastlina je namreč redka in ogrožena (zakonsko zaščitena), hkrati pa tudi zelo občutljiva na vplive okolja, zato ni napak, da ostaja rastišče na nek način »zaprto za javnost«.

Kot primer je zanimiva in zlasti poučna zgodba o tej rastlini v Veliki Britaniji. Tudi tam je svoje čase po gozdovih rasel lepi čeveljc, kar je otočane, pregovorno navdušene ljubitelje cvetja, navdajalo z nemalo veselja in ponosa. Kako tudi ne, saj velja lepi čeveljc za največjo evropsko orhidejo, ki s svojo lepoto zlahka prekaša tudi prenekatero iz tropov uvoženo sorodnico. Vendar pa imata pretirano navdušenje nad naravnimi

Lepi čeveljc

lepotami in zbirateljska strast lahko tudi pogubne posledice. Britanci so namreč po svojih gozdovih vneto trgali in izkopavali to rastlino, primerki pa so praviloma pristali v zasebnih herbarijih ali pa kar na domačih

vtovih. Posledica tega je bilo praktično popolno izumrtje te orhideje v naravi. Leta 1982 so se v severni Angliji na vso moč trudili ohraniti še edini preostali divji primerki lepega čeveljca. Ker naj bi šlo za zadnjo v divjini rastočo zel, se je Nacionalni odbor za ohranitev narave trdno odločil ubraniti jo pred brezvestnimi zbiratelji. Vendar pa je londonski Times nehote deloma razkril skrivno lokacijo rastišča, sicer zaščitenega z žičnato ograjo in pod budnimi očmi čuvarjev. Kot je bilo tudi pričakovati, so se na to območje dobesedno zgrnile množice ljubiteljev orhidej in več tednov križarile po dolih Yorkshira. Nekemu zanesenjaku je kljub vsem varnostnim ukrepom uspešno izruval korenino, cvetoče steblo brez korenin pa potisnil nazaj v zemljo...

Na Britanskem otočju lepi čeveljc sicer raste še zmeraj, vendar le v nekaterih botaničnih vrtovih in ob skrbi strokovnjakov.

Besedilo in foto: **Pavlovič Dušan**

Zavetišče za živali Horjul - od tam le na enako ali boljše

Ob pojmu zavetišče za živali mi seveda takoj pride na misel ograjen prostor s polno pasjimi boksi, glasnim laježem tamkajšnjih začasnih prebivalcev in žalostnimi pogledi izza mreže, ki milo prosijo za drugo možnost. Mlajša nikoli nisem marala obiskovati zavetišč, ker smo stanovali v bloku, in o psu nikoli ni bilo govora, bolečina, ki bi mi jo v srcu pustili pogledi teh živali, pa bi bila zame prevelika. Pot me je prinesla v trzinski konec, kjer sem lahko uresničila dolgotrajno željo. K hiši je natanko leto nazaj prišla Alba, sibirski husky. Prav zaradi Albe sem se vključila na nekaj spletnih forumov, kjer se debatira o psih. Tako sem izvedela za Polono in njeno zavetišče za živali v Horjulu. Sedmega maja smo se na dnevu odprtih vrat srečali vsi, ki Polono in njeno delo navdse cenimo. Takrat sem prvič obiskala Horjul. Na srečo nam je bilo vreme naklonjeno, tako da so psički res prišli na svoj račun. Čez dan smo sprehodili pse, jih česali, očistili vse bokse, najbolj pridni so prekopali zemljo in posejali novo travo. Dela res ni manjkalo, pa kljub temu nisem preko dneva zasledila enega obraza, iz katerega ne bi žarelo zadovoljstvo ob dejstvu, da nekaj malega pa sem pripomogel k boljšemu življenju teh psičkov. Imeli smo tudi srečelov in pa seveda pojedino.

Vtisi o obisku tistega dne so še zelo živi, in zdi se mi, kot da je bilo včeraj. Navdušena sem bila nad kakovostjo bivanja teh zavrženih živali. Živali so socializirane, lepo hranjene, živahne in negovane. Presenetil

Kimi in Nika še vedno iščeta nov dom.

me je odnos psov do lastnice zavetišča. V spominu mi je ostal mali pinč Walker, ki se je ves as vrtel okoli Polone. Vzeli so jo za svojo in veliko se nas je spraševalo, ali gre kateri od nje lahko sploh na boljše ter ali ima to zavetišče sploh upravičeno tak naziv, morda bi bilo bolje, če bi se imenoval kar Horjulski hotel.

Za razliko od drugih tovrstnih zavetišč je lastnica oseba, ki si vzame čas za vsakega obiskovalca. Do potankosti ti pove lastnosti vsakega psa in muca. Pri njej ni olepšav in načela »samo da pes gre«.

Od šestih psov, ki sem jih tisti dan sprehajala, jih je pet že odšlo v nove domove in jim lahko zaželim le srečno. Odšlo je že tudi šest mladičkov, ki jih je brezsrčnež en

dan stare pustil v zabojniku za smeti. Polonine neprespene noči zaradi hranjena so se obrestovale. Na žalost prihajajo novi in tudi ti potrebujejo novo priložnost. Sama ne morem sprejeti še enega psa, vendar sem prepričana, da bom Horjul še obiskovala in sprehodila katerega od štirinožcev. Zavetišče ima po novem tudi internetno stran www.zavetisce-horjul.net, kjer lahko preberete kaj več o njegovih trenutnih prebivalcih. Polona bo vesela vsakega vašega obiska in pomoči pri sprehajanju, česanju, »zavetiščniki« pa bodo veseli vsake ovratnice, povodca, odeje, ki je mogoče ostala le kot spomin na vašega ljubljencega.

Torej dokažimo, da na svetu še obstajamo dobri ljudje.

Barbara Rink

Spomin na NOB je treba ohranjati in negovati

Pred odrom so se zbrali praporščaki različnih borčevskih organizacij iz okolice Trzina

Skupina Triglav, katere člani s svojim delovanjem želijo pokazati, da so ponosni na narodnoosvobodilni boj in partizane

Vsoboto, 13. maja, je ob trzinskem kulturnem domu potekalo že osmo tradicionalno tovariško srečanje borcev in udeležencev NOB ter občanov občine, ki je bilo letos zaradi 65-letnice začetka upora proti okupatorju še nekoliko bolj slovesno. »Vsako le-

to nas je več«, je bila ena od ugotovitev organizatorja, saj sta bila oba šotora na prireditvenem prostoru polna tistih, ki jim je za zgodovino slovenskega naroda, narodnoosvobodilni boj in partizane še kako mar.

Iz govora Maksa Cerarja, predsednika združenja borcev in udeležencev NOB Trzin

»Oborožene borbene skupine so se pod vplivom ustanovljenih vojnih komitejev združile v partizanske enote. Na tem širšem območju so bile ustanovljene Rašiška, Mengeška, Kamniška, Radomeljska in Moravska četa. Situacija je zahtevala, da se te čete združijo pod enotno poveljstvo in v ta namen je bil 13. avgusta 1941 ustanovljen prvi Kamniški bataljon. Komandant bataljona je bil Marjan Dermastja, Trzinci pa so delovali v skupini v Domžalah, ki je bila priključena Moravski četi. V Trzinu sta bila znana aktivista krojač Janko in Tine Kmetič. V spopadu z nemškimi policijskimi enotami pri Mohorju na Moravškem je Tine Kmetič, s partizanskim imenom Tinče, padel, to pa je bila tudi prva žrtev Trzina v NOB. Tudi ostali mladinci iz Trzina so polagoma odhajali v partizanske enote, predvsem v Kamniški bataljon in Šlandrovo brigado. Tu na našem spomeniku padlim partizanom v NOB je izpisanih 29 padlih partizanov, ki so dali svoja življenja za svobodo, za težko priborjeno svobodo našega naroda. Dolžni smo to svobodo spoštovati in po potrebi tudi braniti. Ta naš spomenik padlim partizanom v NOB smo dolžni ohranjati in žrtvam ob komemoracijah to tudi dokazati. Kaj pomeni 29 padlih partizanov, mladih Trzincev? Med takratnimi 629 prebivalci Trzina je to kar preko štiri odstotke. To nam govori, da je bil Trzin aktiven in pripravljen se boriti za svojo domovino in izpolnjevati željo Slovencev doma in po svetu, ki so vedno želeli imeti svojo domovino in svobodno Slovenijo. Počastimo spomin na žrtve Trzina, ki so dali svoja življenja za našo svobodo!«

Opaziti je bilo mogoče stare partizane v uniformah s številnimi odlikovanji, mlade radovedneže, starejše Trzince, predstavnike občine in drugih organizacij ter mnoge goste, ki so na srečanje

Iz govora Antona Peršaka, župana

»Sam poznam neko družino iz kraja blizu Ljubljane, ki se je kot čvrsta obrtniška in posestniška družina z osmimi zaposlenimi pomočniki vključila v delovanje OF. Nekega dne so Nemci očeta, mater in najmlajšo hčer odpeljali v taborišče. Tri hčere in dva sinova pa so imeli srečo, da jih tedaj, ko so Nemci prišli po njih, ni bilo doma. Šli so v partizane. Delali so v partizanskih tiskarnah in tiskali Slovenski poročevalec in druge materiale. Imeli so srečo in preživeli; neposredno po vojni je zaradi posledic taborišča umrl oče. A vsi so v bistvu veliko prestali, predvsem pa žrtvovali ali posvetili borbi svoja najlepša leta. Po vojni jim je tedanja oblast v skladu z idejo socialne pravičnosti vzela velik del premoženja in tudi to so sprejeli, še danes prepričani, da je tako pač moralo biti. Zdaj pa jim dopovedujemo, da je bila njihova vera zmotna, da so bile njihove odločitve napačne in celo neumne, ali da so bili zavedeni, izrabljeni in da bi se morali celo pokoriti nacistom in se pustiti odpeljati v taborišča. Kot da je bilo vse njihovo življenje ena sama zgrešena naložba! Spoštovani gostje, borci in borke, aktivisti in simpatizerji partizanskega odpora in vsi drugi, ki imate pozitiven odnos do slovenske zgodovine, naj zaključim z misljo, da kljub vsemu povedanemu zgodovine le ni mogoče v celoti ponarediti. Danes gotovo ne več. Res pa je, da si je treba prizadevati za to, da izročilo preživi in ostane v zavesti vseh, še zlasti mlajših. S tega vidika bi ponovno izpostavil pozitivno dejanje našega društva za zaščito mladosti, to so namreč mladi ljudje, mladinci, ki so letos ob dnevu upor proti okupatorju na lastno pobudo pripravili proslavo v Trzinu. Presenetljivo, ni kaj! To tudi kaže, da bo izročilo preživelo.«

prišli iz Črnuč, Ihana, Domžal, Kamnika in drugod. Pred odrom so prostor napolnili številni praporščaki in veterani godbe Mengeš, ki so med drugimi poskrbeli za pester kulturni program, ki ga je vodil **Boris Kopitar**. Z recitacijo Kajuhove Slovenske pesmi je začel **Alojz Muhar**, ki je na srečanju prisoten vsako leto. Nekoliko kasneje se mu je pridružila tudi **Ada Lovše Mušič**, nekaj pesmi in Kurirčka Andrejca pa so recitali tudi učenci OŠ Trzin, ki so se letos še posebej potrudili za svoje nastope. Od mladih učencev sta svoje glasbeno znanje pokazala še **Klemen Verbovšek** na klarinetu in **Gregor Lap** na harmoniki. Mladi so dokazali, da so takšna srečanja lepa priložnost za druženje različnih generacij, česar so stari borci še posebej veseli. V nadaljevanju so zapeli tudi pevci Mešanega pevskega zbora Žerjavčki, na takšnih dogodkih pa seveda ne gre brez slavnostnih govorcev. Zbrane je najprej pozdravil **Maks Cerar**, predsednik združenja borcev in udeležencev NOB Trzin, ki je v svojem govoru orisal začetke organiziranega odpora proti okupatorju v Trzinu, osnovanje prvih okoliških čet, razseljevanje Trzincev po taboriščih ter pomen narodnoosvobodilnega boja v zgodovini Sloven-

cev. Izpostavil je spomin na 29 padlih partizanov, mladih Trzincev, ki imajo v Trzinu svoj spomenik, ter poudaril, da tega Slovenci ne smemo pozabiti, pač pa moramo spoštovati in negovati. Zato je pozval vse tiste, ki imajo spoštljiv odnos do NOB, pa čeprav so rojeni po 2. svetovni vojni, naj se jim pridružijo in tako okrepijo trzinsko borčevsko organizacijo. Tudi župan **Tone Peršak** je v svojem nagovoru izpostavil vsakoletne polemike in mučne nesporazume med Slovenci ob obujanju spominov na čas NOB, čeprav bi se morali samozavestno postaviti s to svojo zgodovino, ki priča o tem, da smo se kot majhen narod kljub neugodnim okoliščinam uspeli upreti in premagati okupatorja. Da je bilo vzdušje ob govorih še pravnjše, so poskrbeli člani kamniške skupine Triglav, ki s svojimi partizanskimi uniformami, originalnim orožjem in drugo opremo ter slovensko zastavo z rdečo zvezdo ohranjajo partizansko dediščino in spomin na NOB. In še zaključna misel vseh prisotnih: »Tudi prihodnje leto se srečamo!«

Besedilo in foto:
Jasna Paladin

Občinski praznik in svečana podelitev priznanj

Mesec maj je najlepši mesec v letu, je čas oživiljene narave, ljubezni, mladosti. Je pa tudi mesec, v katerem praznuje svoj praznik naša občina. Za uvod v mesec kulture so letos pripravili prijetno presenečenje mladi, združeni v Zvezo za zaščito mladih Trzin, s proslavo ob dnevu upora. Zakaj presenečenje? Ker so k sodelovanju povabili izključno starejše izvajalce programa in samostojno izdelali kratek dokumentarni film - intervjuje s tremi udeleženci NOB. Vsi nastopajoči in ostali udeleženci smo bili prijetno presenečeni. Dokaj neobičajna oblika sodelovanja dveh starostno tako različnih generacij, ki smo jo doživeli in občutili prvič, morda pa ne tudi zadnjič. Razpoloženje je bilo neponovljivo, enkratno in zato prijeten uvod v praznovanje občinskega praznika.

Slavnostna akademija je bila v nedeljo, 14. maja, v dvorani KUD-a Franca Kotarja. Kot se spodobi za tako svečanost, je bil slavnostni govornik župan **g. Tone Peršak**. Morda je bil njegov prispevek za marsikoga dolg, celo predolg, vendar se je izkazalo, da je proslava v počastitev občinskega praznika tisto pravo mesto za predstavitev že opravljenega dela pa tudi za kritičen pogled na stvari, ki zaradi najrazličnejših zapletov čakajo na uresničitev. Dejal je: »Trzin je namreč po eni strani še vedno vas in mnogi bi želeli, da tako tudi ostane. Nekateri drugi menijo, da je Trzin že spalno predmestje Ljubljane, prebivalcem pa mora biti vse (še zlasti prostor) v celoti na razpolago, hkrati pa v naselju ne želijo nobenega dogajanja, ki bi motilo njihov mir. Po tretji strani je Trzin gospodarsko najrazvitejša občina v državi in glede na število prebivalcev deluje tu največ družb in samostojnih podjetnikov v državi - več kot 600 ob približno 4.000 prebivalcih. Interesi teh skupin so si včasih v nasprotju, in jih je težko usklajevati,

čeprav so vsi legitimni in upravičeni. Težnje enim vplivajo na življenje drugih. Po drugi strani je bilo ob ustanovitvi občine še zelo opaziti razcepljenost na staroselce in priseljence, zato si je občina zastavila cilj, da bo te delitve presegala in za to si ves čas tudi prizadeva.« V nadaljevanju je poudaril: »V Trzinu smo doslej po mojem mnenju najopaznejši razvoj dosegli ravno na področju družbenih dejavnosti, društvenega in družabnega življenja. Imamo novo knjižnico, splošno ambulanto, ki nekaj problemom navkljub vseeno deluje, imamo dve večnamenski dvorani in vsaj zasilno razstavišče v avli Centra Ivana Hribarja. Imamo tudi mladinski klub, kakršnih je v Sloveniji resnično malo, še posebej v občinah naše velikosti. Ob osnovni šoli imamo dve telovadnici, zgradili smo tudi že velik del športno-rekreacijskega parka in tako odpravili primanjkljaj površin za šport in rekreacijo, ugotovljen ob ustanovitvi občine. Upam si reči, da smo precej izboljšali že tudi stanje na področju infrastrukture, v teku pa so postopki, ki bodo to stanje še izboljšali.«

Te dosežke je izpostavil zato, ker je bilo javno postavljeno vprašanje o razumnem trošenju in smotrnem vlaganju sredstev iz občinskega proračuna. »Po skoraj osmih letih je na to vprašanje mogoče suvereno odgovoriti, da s sredstvi nismo improvizirali in da se za naložbe nismo odločali po trenutnih nagibih. Vsi veste, da smo ena tistih občin, katere organi veliko pozornosti posvečajo načrtovanju razvoja in razmisleku o tem, kaj v občini potrebujemo, kako naj se občina razvija in kako preprečiti, da bi prevladali enostranski interesi ali celo interesi koga zunaj naše občine. Takoj po nastanku občine smo ob pomoči stroke in temeljite javne razprave pripravili strategijo razvoja občine za čas od leta 2000 do 2004. Premislek smo ponovili leta 2004 in marca lani sprejeli

strategijo razvoja občine za obdobje od leta 2005 do leta 2010. Imeli smo javne razprave o predlogih, ankete, srečanja z različnimi strokovnjaki, v okviru LUR in ožje Podjetne regije pa tudi usklajevanje s sosednjimi občinami in celo državo. Zavestno smo se odločili za naložbe, ki so jih občani potrebovali in želeli.«

V nadaljevanju je pregledno predstavil osemletno porabo sredstev, s katerimi je občinski svet gospodaril po svojih najboljših močeh, upoštevajoč pri tem interese vseh, ne le nekaterih. Nagovor občanov je zaključil s čestitkami za občinski praznik in željo po strpnosti in upoštevanju prizadevanj občinskega sveta za dobro občine. Kulturni program so izvajali učenci glasbene šole iz Domžal ob spremljavi svojih profesorjev, slovenske pesmi je zapel mešani pevski zbor Žerjavčki iz Trzina. Na dokaj zanimiv način sta nas v leto 1891 popeljala člana KUD-a Franca Kotarja Brigita in Robert. Predstavila sta zapisnik, ki priča o tem, da so bile tedanje vaške občine z našega območja pripravljene sodelovati med seboj, enako kot si za (bolj ali manj uspešno) sodelovanje prizadevamo tudi danes.

Med programom sta župan Tone Peršak in predsednik komisije občinskega sveta za priznanja, proslave in promocijo občine Trzin Zoran Rink izročila občinska priznanja letošnjim nagrajencem, ki jih bomo v Odsevu tudi podrobneje predstavili. Vsi nagrajenci so bili, seveda po videzu in razpoloženju sodeč, prijetno presenečeni, veseli in nenazadnje ponosni, saj so si ga vsi po vrsti res zaslužili s svojim nesebičnim prostovoljnim delom. Čestitke so »deževale« vseppek in prijetno druženje se je nadaljevalo še kar nekaj časa v sproščenem klepetu ob dobri kapljici in okusnem prigrizku.

Meta Železnik

PGD Trzin - zlata plaketa

Vprejšnji številki Odseva je bilo izčrpno predstavljeno PGD Trzin, kar je razumljivo glede na častitljivo obletnico, ki jo letos to društvo praznuje. Tokrat pa je prav, da predstavimo še častnega predsednika društva, g. Janeza Štebe. Letos mineva že 59 let od takrat, ko je bil vpisan v matično knjigo društva, kar pomeni, da bo prihodnje leto praznoval visok jubilej gasilskega udejstovanja - 60-letnico.

S kakšnimi občutki si na svečani občinski akademiji ob stoletnici delovanja PGD Trzin prejel zlato plaketo občine Trzin?

Predvsem sem trdno prepričan, da je to priznanje naše društvo resnično zaslužilo, saj je ves čas svojega obstoja vsestransko delovalo za občane in z njimi, ne le na področju humanitarne pomoči, temveč tudi na področju družabnega življenja. Pri tem ima zasluge prav vsak posamezni član naše gasilske družine. Ponosen sem, da sem med njimi tudi jaz in da so na rezultate društva vplivale tudi moje pobude, prizadevanja in neposredno izvrševanje neštetihih nalog.

V društvo si se včlanil kot 18 letni fantič. Kaj te je vzpodbudilo, da si postal gasilec?

Takrat so bili drugi časi in morda se bo zdel dandanes moj motiv marsikomu smešen, je pa resničen. Kot večini mladih je bila tudi meni všeč uniforma, delo z motorno brizgalno in nenazadnje - opravljati dobra dela in s tem pomagati ljudem v nesreči.

Tvoj osebni gasilski dosje je izredno pester in bogat. Opravljal si najrazličnejše funkcije: bil si izvoljen v UO in NO društva, v predsedstvo gasilske zveze Mengeš, po priključitvi le-te v občinsko gasilsko zvezo

Janez Štebe

Domžale pa si bil vsa leta član predsedstva OGZ Domžale in zadolžen za razna področja. Predvidevam, da so vse te funkcije zahtevale veliko znanja, časa in volje.

Pogosto ni bilo lahko, a če je volja, se zmore vse. Za to sem porabil ves svoj »prosti čas. Seveda je moje napredovanje potekalo postopoma. Na začetku sem bil »navaden« gasilec, potem sem opravil strojniški tečaj in potem sem lahko opravljal dela z motorno črpalko. Izobraževal sem se postopoma ves čas in tako sem ob pridobivanju novih spoznanj in znanj tudi napredoval od gasilca v podčastnika, naprej v častnika in nazadnje v višjega častnika. Dobrih trideset let sem bil predsednik PGD Trzin. V času mojega predsednikovanja je društvo marsikaj pridobilo, med drugim je začelo vključevati podporne člane. Veliko truda sem

vložil tudi v pridobivanje sredstev in nakup sodobnejše opreme; treh avtomobilov, dveh motornih brizgaln, uniform... V tem času pa smo povečali tudi gasilni dom.

Letos si kot starosta prevzel priznanje za društvo, spomnim pa se, da si pred leti dobil tudi ti osebno občinsko priznanje. Katero?

Res je. Leta 1999 sem za delo v prostovoljnem gasilskem društvu dobil občinsko priznanje - srebrno plaketo. Vesel sem ga bil. Moram pa povedati, ko že govorimo o priznanjih, da sem nadvse ponosen tudi na priznanja občinske in republiške gasilske zveze, in to priznanja prve, druge in tretje stopnje. Največ pa mi pomeni najvišje priznanje Gasilske zveze Slovenije za posebne zasluge v gasilstvu.

Že uvodoma si poudaril, da nimaš rad popularizacije svojega dela. Vseeno pa menim, da je prav, da o prostovoljstvu v takem obsegu, kot si ga ti uresničeval poleg službenih dolžnosti in družinskih obveznosti, zvezo kaj več. Kakšne so torej tvoje želje in vizija delovanja društva za naprej?

Naše društvo je »prehodilo« 100 let dolgo in uspešno pot. To nas ne sme uspavati. Prepričan sem, da ob velikem številu mladih entuziastov, ki so vsestransko aktivni in uspešni, ni bojazni, da si ne bi tudi naprej prizadevali za primeren razvoj in uspešne rezultate. Mladi generaciji, ki je sedaj v vodstvu, kateremu predseduje Jože Kajfež, želim, da bi se želja in potreba po novem gasilnem domu in sodobni tehnični opremljeni čim prej uresničila.

Prijetno te je bilo poslušati, hvala lepa in iskrene čestitke !

Meta Železnik

Zvonka Žnidaršič, dobitnica bronaste plakete

Še preden sva sploh začeli s pogovorom, je Zvonka Žnidaršič, letošnja dobitnica bronaste plakete občine Trzin, sama od sebe začela pripovedovati: »Trzin spada med podeželje, čeprav kmetij skoraj ni več. Pred petdesetimi leti smo živeli zelo skromno, tudi rož ni bilo ...« Rože so namreč njena strast, to lahko vsi opazimo, kako vzorno je negovana njena zelenica pred hišo, vrt, rože na oknih. V vsakem letnem času je njena okolica vsa cvetoča. Pa ne le njena, tudi cvetlična korita, ki krasijo most čez Pšato, so njena vsakodnevna skrb.

»Danes je vse drugače,« je nadaljevala. »Zato bi si morali vsi skupaj bolj prizadevati, da bi bil naš kraj bolj urejen, lep, cve-

Zvonka Žnidaršič

toč. Tudi mlade bi morali na nek način prirediti k sodelovanju, da bi tudi oni ponosno uživali ob vzgajanju cvetja in vzdrževanju cvetočih površin. V zvezi z akcijo Turistične zveze Slovenije, ki vsako leto ocenjuje urejenost mest in podeljuje priznanja, me pa nekaj zelo moti, in to bi rada povedala. Med dobitnicami priznanj je bila Ljubljana. Lepo in prav, a nepošteno. Urejeno je le središče mesta, predel, ki je najbolj na očeh, na primer okoli Magistrata, Prešernovega trga, okoli Pošte, Name, ko pa se zapelješ malo ven, proti Mestnemu logu, Dolgemu mostu, je slika popolnoma drugačna. Ko bi komisija, ki ocenjuje urejenost, bolj natančno opravila svoje delo, zagotovo ne bi podelila prvega mesta →

Ljubljani. Ni primerjave z Velenjem, ki sem ga videla pred leti, in je res lepo urejeno. To je to!»

To kar si povedala, ti je kar privrelo iz srca. Vidim, da si resnično občutljiva za področje urejenosti okolja, in je bronasta plaketa občine Trzin na predlog Turističnega društva Trzin zagotovo prišla v prave roke. Zato te prosim, da poveš kaj o sebi, da te bomo bolje spoznali tudi mi, priseljenci.

Sem kmečki otrok in kot vsi sem tudi jaz morala delati, samo delati - doma, v hlevu, na polju in v gozdu. Poleti sem nabirala borovnice, da sem za zasluženi denar lahko kupila šolske potrebščine. Za neumnosti ni bilo časa. Največ, kar sem si kot otrok lahko privoščila, in še to redkokdaj, je bilo, da sem se šla kopat v Pšato. Takrat je bila še čista. Zvečer, ko je bilo vse delo opravljeno, sem morala napisati še doma-

čo nalogo. Danes je mladina bolj razvajena. Vsa dela doma opravljajo stroji, zato imajo več časa tudi za lumparije - tu mislim na cvetlična korita na mostu, ki so bila že večkrat iz objestnosti vržena v potok, pa na lani posajenih 18 lip, katerim so nepridipravi polomili vrhove. Le komu so napoti - brezdelnežu, ki se mu ni treba za nič truditi, vse dobi, ne le kar rabi, temveč kar zahteva. Včasih smo v šoli spoštovali učitelje in profesorje, starši nam niso dajali potu. Danes pa jih starši le ščitijo, upravičeno ali neupravičeno. To je slaba popotnica za življenje.

Tvoje pripovedovanje se zdi, kot bi poslušal pravljico, v današnjem času težko predstavljivo, pa vendar resnično. Morda pa se bo ob prebiranju tega kdo vendarle zamislil. Kaj te je spodbudilo, da si se vključila v Turistično društvo?

Leta 2000 je dala gospa Valenčakova pobudo za ustanovitev Turističnega društva. K sodelovanju je povabila tudi mene. Nič nisem pomišljala. Ideja mi je bila všeč, z veseljem sem se včlanila, uresničevala vse dane naloge in še danes jih z veseljem opravljam.

Kaj pa priznanje? Ko si ga prevzemala iz županovih rok, se je videlo, da si presenečena in ponosna. Kakšni občutki so te prevzeli?

Niti pomislila nisem, da bom jaz kdaj deležna take pozornosti, zato sem bila toliko bolj presenečena in vesela. Dalo mi je novega zaleta in obvezo za naprej!

Prijetno te je bilo poslušati. Uživala sem ob tvoji prepričljivi skromnosti. Iskrene čestitke!

Meta Železnik

Simon Klavžar, prejemnik občinske nagrade

»**M**arimba? Ja, kaj pa je to?« je najpogostejše vprašanje, na katerega mora odgovarjati Simon Klavžar, dijak četrtega letnika Gimnazije Bežigrad in tretjega letnika Srednje glasbene šole v Ljubljani. Večini Slovincem je marimba, ksilofonu podobno glasbilo z uglašeni leseni deščicami, namreč večinoma povsem neznana, celo v glasbenih krogih je Simon s svojim instrumentom večkrat deležen začudenih pogledov. »Pri nas je to resda še povsem eksotično glasbilo, ni pa s tem nič narobe. Včasih nam, marimbistom, to še celo koristi,« je najin pogovor začel Simon.

Ob letošnjem občinskem prazniku je Simon Klavžar na predlog župana Antona Peršaka za trud in uspehe na glasbenem področju prejel občinsko nagrado.

V zahvali za nagrado je Klavžar med drugim povedal, da je to eno prvih priznanj, ki jih je prejel v svoji glasbeni karieri in da mu dokazuje, da je »nekdo vendarle nekaj imel od njegovega igranja«. Tako kot vsem drugim prejemnikom občinskih nagrad in priznanj tudi Simonu Klavžarju iskreno čestitam za dosedanje in prihodnje glasbene dosežke.

Zoran Jereb, urednik

Telefonske številke občine Trzin so:

**01/564 45 43, 01/564 45 44,
01/564 45 49 in 01/564 45 50**

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

**ponedeljek 8 - 14
sreda 8 - 13 in 14 - 18
petek 8 - 13**

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so vam na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/564 47 30**.

Svojo glasbeno pot je ta 18-letnik začel zelo podobno kot večina njegovih vrstnikov. Že v mali šoli so ga starši vpisali v glasbeno šolo, njegov prvi instrument pa je bila violina. »Končal sem sicer nižjo glasbeno šolo za violino, a se, po pravici povedano, nikdar nisem kaj dosti trudil, tako da sem si na koncu že rekel, da je to brez veze, in da bi rajši igral kaj drugega,« pravi Simon in doda, da je sicer bil nadarjen, da pa ni izstopal iz povprečja. Priznava, da se je z violino veliko naučil in da mu je zelo pomagala pri kasnejšem igranju, saj je violina zelo dobro glasbilo za razvijanje sluha. Po osmih letih preigravanja svetovnih klasičkov, pri čemer, kot pravi, ni kaj pretirano užival - saj »otrok, ne glede na to, koliko mu dopoveduješ, Bacha ne more razumeti« - je slednjič spoznal, da so veliko bolj privlačna tolkala in po bobnih je z leti pristal pri marimbi. »Na tolkala sem presedlal povsem spontano. Pravzaprav se sploh ne spomnim, kdaj natanko sem začel igrati še to. Marimba me je privlačila zato, ker je precej nepoznan instrument in zahteva tu-

di drugačen pristop. Zdaj igram le še to in vidim, da sta mi tako violina za posluš kot bobni za ritem precej pomagali pri tem, da sem danes tako uspešen,« sicer skromno pripomni Simon, ki ga še vedno precej zabavajo začudeni pogledi mnogih, ki na vajah ali pred koncerti gledajo to, iz lesenih deščic sestavljeno glasbilo. »Moji sošolci sploh niso vedeli za marimbo. To je res zanimivo - učimo se toliko stvari, za to pa še nihče ni slišal,« razlaga in mimogrede pove, da ta instrument verjetno izvira iz Srednje Amerike in Afrike, poznajo pa ga tudi v Indoneziji. Simon pozna malo vrstnikov - tolkalcev, ki bi imeli ta instrument, čeprav samo glasbilo ni nič dražje kot druga, tudi note se dobijo, čeprav je res, da je tovrstna literatura precej mlada, mlajša od trideset let. Marimba, navadno petoktavska, se je Simonu še posebej prikupila v zadnjem letu, ko je na različnih nastopih iz nje privabil zvoke, ki so pritegnili pozornost ne le obiskovalcev, temveč tudi glasbenih poznavalcev. »Veliko glasbenikov je bilo v mladosti zelo dobrih, pa so potem kar poniknili,

Simon s svojo marimbo

pri meni je bilo pa obratno. Kar naenkrat se je vse obrnilo, še sam ne vem, zakaj. Prvič se mi je zares odprlo lansko leto na državnem tekmovanju tolkalcev, kjer sem od 100 točk dobil kar 99 in osvojil drugo nagrado. Ta prvi uspeh mi je dal veliko volje in motivacije. Začel sem več vaditi, marimba mi je postajala vse bolj všeč,« nekakšno

prelomnico na svoji glasbeni poti opisuje Simon, ki je bil opažen tudi na koncertu srednje glasbene šole s simfoničnim orkestrom, kjer je igral skladbo, ki jo je za marimbo in orkester napisal njegov profesor Peter Šavli. »Ta koncert je kar dobro izpadel,« skromno pripomni in nadaljuje: »Morda še največji uspeh pa je bila udelež-

ba na dvotedenskem mednarodnem seminarju marimbistov na Poljskem, ki sem se ga udeležil lansko leto. To je bil najboljši seminar, ki sem se ga udeležil. Za nas so skrbeli štirje najboljši marimbisti, veliko se je dogajalo, vsak dan eno uro smo imeli zasebne vaje z mentorji in delali smo skupaj s skladatelji,« s posebnim zanosom razloži Simon in doda, da gre posebna zahvala Občini Trzin, ki mu je za ta seminar pokrila polovico stroškov.

Simon Klavžar, ki rad poudari, da v glasbi nima nobenih predsodkov in zelo rad igra tudi komorno glasbo in solo koncerte, ne nastopa preveč, kar pa mu za zdaj kar ustreza, »...saj imam več miru, da lahko vadi - nastopal bom že še lahko!«

In kakšni so njegovi načrti? Zelo verjetno se bo vpisal na Akademijo za glasbo, čeprav je imel nekaj časa v načrtu tudi študij biologije. »V prihodnosti se vidim v glasbi, čeprav se ne obremenjujem s tem, kaj bom počel. Česar koli se lotim, se lotim z namenom, da bom najboljši, čeprav se hkrati vedno zavedam, da verjetno ne bom. Nobeno delo ni slabo, si pa želim in prizadevam, da bom v življenju nekaj dosegel,« pravi in mi zaupa, da si želi na študij v tujino, v nemško govoreče dežele, kjer je marimba že bolj poznana in razširjena. Vsekakor pa bo vztrajal v glasbi, saj »ko si enkrat na odru pred notami - takrat ti nihče nima več kaj govoriti, nihče ni nad tibo in nihče ni tvoj šef.« Besedilo in foto: **Jasna Paladin**

Zate, zame, za nas

Vsredo, 10. maja, je Osnovna šola Trzin organizirala koristno in hkrati simpatično prireditev, katere slogan se je glasil **ZATE, ZAME, ZA NAS...** Na kakšen način koristno in zakaj po vrhu vsega še simpatično, se boste praskali po glavah in se spraševali. Kajti če vas namreč ni bilo tam, ne morete vedeti, da je šlo pravzaprav za dobrodelno prireditev, katere denarci, ki so jih obiskovalci odšteli za vstopnino (okroglih tisoč tolarjev), so bili namenjeni za obogatitev šolskega sklada. Simpatična pa je bila zato, ker ne samo da so nastopali samo otroci, ampak so celotni program, ki je trajal približno dve okrogli uri, tudi povezovali (program je povezovala učenka osnovne šole Natja Levec). Vse so izpeljali skoraj popolnoma sami, no, če malce zamizimo na eno oko in spregledamo kar nekaj prizadevnih učiteljic, ki so stale v ozadju celotnega dogajanja.

Rdeča nit je bila solidarnost do sočloveka, posebej kadar se ta znajde v stiski, saj kot je bilo povedano, se ljudje v sedanjem času vedno bolj odtujujemo drug od drugega, in ne opazimo ali pa nečemo opaziti soljudi, ki se znajdejo v težavah. Poudarili so, da bi bilo treba po svetu hoditi z bolj odprtimi očmi, saj bi tako lažje in hitreje zaznali ljudi v stiski in njihov klic na pomoč ter jim nato poskušali po svojih najboljših močeh tudi pomagati.

Prireditev so obogatili tudi z dvema zanimivima gostoma, kar jim je uspelo predvsem zaradi tega, kot so povedali, ker niso »jezika šparali« in jima zastavili kar nekaj zanimivih vprašanj. Prvi je bil igravec **Jernej Kuntner**, ki se je med drugim za nekaj minutk prelevil v enega izmed svojih likov iz televizije, druga gostja pa je bila državna tožilka **Vlasta Nussdorfer**, ustanoviteljica društva za pomoč žrtvam Beli obroč.

Največ je bilo glasbenega in plesnega programa, ki sta se nenehno prepletala in povezovala. Nastopili so otroci Vrtca Trzin - enota Palčica, otroški pevski zbor OŠ Trzin, otroški pevski zbor Glasbene šole Domžale, imenovan Mengeški črički, mala šola baleta - Balerina Mengeš, **Blaž, Anže in Petra Kmetič** na harmonikah, **Renata Smolnikar** in **Matic Smolnikar** iz glasbene šole L'artko, **Tine Šinko** in **Špela Gorjup** sta zaplesala cha-cha-cha, **Nejc Lisjak** s spremljevalnimi plesalci in **Simon Klavžar** na tolkalih. Držimo pesti, da se je nabralo dovolj denarja, s katerim bodo lahko trzinskim otrokom omogočili lepše in kakovostnejše šolanje!

Mirjam Stih

Festival Trzinska pomlad 2006

Letos mineva že sedmo leto od prvega festivala Trzinska pomlad. Hkrati z novo občino in večjim številom prebivalcev se je takrat porodila tudi ideja o festivalu. Njegov namen je, da bi ob prijetnih pomladnih večerih združeval občane in jim ponudil kakovosten kulturni program. Od prvih, skromnih začetkov na Kidričevi ulici je Trzinska pomlad zrasla v največjo in najbolj obiskano občinsko prireditev.

Člani komisije za organizacijo in izvedbo festivala smo se letos zbrali že februarja. Lahko zatrdimo, da je vzdušje v komisiji zelo pozitivno, vsi se vsako leto nesebično trudimo za čim boljši festival. Korak za korakom, leto za letom se učimo, izboljšujemo organizacijo, obveščamo javnost, iščemo čim boljši program, pridobivamo sponzorje in vlagamo številne prostovoljne ure dela, katerih rezultati se prikažejo šele na zadovoljnih obrazih obiskovalcev festivala. Letos smo še prav posebej ponosni na dva dosežka. Pri sedmem letu starosti je festival dobil čisto svojo, ljubko pomladno razpoloženo internetno stran (www.trzinska-pomlad.com) in s tem počasi vstopil v svet pravih odraslih festivalov. Hkrati smo z vztrajnim napredkom, poleg tistih, ki so že od vsega začetka verjeli v nas, v partnerski odnos uspeli prepričati še nekaj novih sponzorjev in tako kar zajetno obogatili drugače relativno skromna občinska sredstva.

Seveda brez sodelovanja s trzinskimi društvi, Občino in ostalimi organizacijami festivala prav gotovo ne bi bilo. Pravzaprav v občini skoraj ni društva, ki ne bi bilo po-

Gašper Tič s predstavo Jooj, tako sem prišl na svet?! (Foto: Andrej Zupanc)

sredno ali neposredno udeleženo na Trzinski pomladi. KUD in turistično društvo sta tako ali tako do vratu v organizaciji festivala. Na naše prostovoljne gasilce lahko vedno računamo, če niso prisotni pri organizaciji ali varovanju, pa posodijo klopi in mize... KUD, civilna zaščita in zveza borcev so sodelovali pri prenovi prenosnega odra, KUD, športno društvo, zveza prijateljev mladine in društvo za zaščito mladosti pa so bili letos del programa festivala. Trzinska pomlad postaja združevalni dejav-

nik vseh aktivnih občanov. Prav je, da si medsebojno pomagamo, saj smo navsezadnje številčno majhna občina. Rezultati vsega tega truda so bili vidni že prvo »pomladno« soboto. Na dvorišču kulturnega doma smo za začetek organizirali pravi mali otroški raj. Naši mali nadobudneži so se lahko preizkusili v številnih delavnica. Pri Nini iz mladinskega kluba so izrezovali raznobarvne pomladne cvetice in z njimi okrasili letošnji transparent z logotipom festivala. Tisti otroci, ki so sanjali, da bodo nekoč od dolgočasnih domačih nalog pobegnili od doma s cirkusom, so lahko preizkusili, ali bi bilo to res zanje. Na razpolago so imeli številne žonglerske rekvizite in hkrati z njimi tudi učitelje iz domačega KUD-a, zabavnih iger in hodulj pa sploh ne bomo omenjali. Lačne želodčke so si lahko napolnili v »Omletarski« delavnici ZPM-ja, kjer so si mali kuharji lahko lastnoročno spekli palačinko. Ni ga lepšega, kot pod milim nebom obrniti omleto, saj ni nobenega stropa, kamor bi se lahko prilepila! Če to ni bilo dovolj, so si lahko dodatno privoščili še pokovko ali sladkorno peno, kdor je imel srečo, pa je dobil še kakšno živalco iz balona. Nato je sledila predstava Cirkus Bambinus v izvedbi domačega teatra Cizamo. Ampak skoraj bi odpadla. Cirkušemu direktorju so se namreč vsi nastopajoči izgubili v prometni gneči. Še dobro, da so bili tu otroci, ki so njemu, cirkuški čistilki Mici in poštarju Toniju pomagali speljati predstavo do konca. Kot vezni člen je sledila monokomedija mladega prekmurskega igralca Vitomirja Vratariča. Vsebino je povzel po slavnem

Koncert Tomaža Domiclja (Foto: Andrej Zupanc)

Posnetek s premiere skupine Orbitala (Foto: Andrej Zupanc)

Mr. Beanu, vendar jo je interpretiral v svojem lastnem slogu ter nas nasmejal s številnimi domislicami. Po kratkem nagovoru našega župana, ki je kot kulturnik hkrati tudi dejaven član pri organizaciji festivala, je sledil vrhunec večera, koncert letos zelo iskane skupine Katalena. Sami izvrstni glasbeniki, na čelu z energično in karizmatično pevko so nas začarali s svojo etno rockovsko interpretacijo slovenskih ljudskih pesmi. Razveseljivo je bilo na koncertu opazovati poslušalce različnih genera-

cij, kako družno uživajo ob dobri glasbi. Še bolj razveseljivo pa je bilo, ker je bilo med njimi tudi veliko število neznanih obrazov, kar nas potrjuje v prepričanju, da se je festival v Trzinu »prijel«. Po besedah poznavalcev glasbene scene je bil trzinski koncert Katalene eden boljših v letošnjem letu. Morda je k temu prispevalo tudi dejstvo, da je njihov bobnar včasih živel v Trzinu, morda pa tudi dobra večerja, ki jo je sponzorsko prispevala restavracija Barca. Druga sobota se je začela že zgodaj popol-

dne, s tekom Petra Levca, v organizaciji športnega društva Trzin. Združili smo obe občinski prireditvi in na ploščadi centra Ivana Hribarja program nadaljevali s kulturnim sporedom. Najmlajše tekače in druge obiskovalce je v skrivnost lastnega nastanka humorno uvedel dramski igralec Gašper Tič. Njegovi iskrivi interpretaciji predstave »Jooj, kako sem prišel na svet?!« pa so radi prisluhnili in prikimali tudi odrasli, ki so ob tem obujali spomine na začetke svojega družinskega življenja. Večer pa je nato s svojim specifičnim humorjem in ponarodelimi evergreeni začel starost slovenskih kantavtorjev Tomaž Domicelj. Poleg svojih novih skladb, med katerimi je izstopala Dravski most, ki jo je duhovito priredil na moški spol, seveda niso manjkale tudi njegove stare, že skoraj ponarodele uspešnice, kot so Špricer blues in Slovenskega naroda sin, večer pa je zaključil z nadvse primerno Irena, lahko noč. Tretja sobota je potekala v znamenju premiere domačega KUD-a. Skupina Orbitala se je pod režijskim vodstvom Urše Mandeljc predstavila s predstavo za otroke, Notredamski zvonar. Pod pravilčno scenografijo notredamske katedrale smo ob avtorski glasbi in plesnih točkah lahko trepetali ob usodi ubogega Quasimoda in hkrati občudovali več kot tridesetglavi mladi rod domačega kulturnega društva. Kaj več o predstavi pa v posebnem članku. Festival bomo kot ponavadi spektakularno zaključili v soboto, 24. junija, z mednarodnim folklornim festivalom. Vljudno vabljeni!

Andrej Zupanc

Trzinsko pomlad je začela Katalena

Letošnji festival Trzinska pomlad, ki se je začel v soboto, 20. maja, je postregel z nekaterimi odličnimi glasbenimi in gledališkimi izvajalci, kar se je izkazalo že prvo soboto, ko je trzinsko publiko dodobra ogrela skupina Katalena.

Med obiskovalci je bilo mogoče opaziti najmlajše, ki so tako le podaljšali svoje druženje na otroških delavnicah, Trzince in obiskovalce od drugod, pa tudi župana Toneta Peršaka, ki je festival s pozdravnim govorom tudi odprl. Mladi glasbeniki iz okolice Ljubljane, ki sestavljajo Kataleno, so znani po izvorni, lastni interpretaciji slovenske ljudske glasbene zapuščine, so v skoraj dveurnem koncertu predstavili pesmi s svojih dveh že dobro znanih albumov (Z)godbe in Babje leto ter z novega izdelka, že tretjega albuma Kmečka ohcet. Poloni Janežič, Boštjanu Naratu, Tiboru Miheliču, Robertu Rebolju in vselej prepoznavni pevki Vesni Zornik se je namesto Boštjana Gombača v Trzinu pridružil odlični Vasko Tanasovski. **Jasna Paladin**

(Foto: Andrej Zupanc)

Šahisti v maju

Praznik občine Trzin smo, tako kot že nekajkrat doslej, počastili tudi šahisti. V prostorih trzinske osnovne šole, ki nam jih je gostoljubno ponudil ravnatelj F. Brečko, smo v nedeljo - torej dan pred praznikom - organizirali že tradicionalni turnir v pospešenem šahu. Našim prošnjam so prisluhnili tudi nekateri sponzorji (Občina Trzin, podjetje Buscotrade in Okrepčevalnica Barca), tako da smo lahko pripravili malico in številne nagrade - tudi to namreč nekoliko vpliva na kvaliteto iger. Po uvodnih besedah novoizvoljenega predsednika društva Slavka Mlakarja je navzoče pozdravil trzinski župan g. Tone Peršak z željo po dobrih igrah, takoj za tem se je 58 udeležencev podalo v boj na črnobelih poljih.

Turnir smo odigrali v tako imenovanem pospešenem tempu, ko je vsakemu igralcu na voljo 15 minut za celotno partijo, nasprotnike v vsakem kolu pa določa računalniški program na osnovi doseženih rezultatov v predhodnih krogih. Že do prekinitve tekmovanja po petem kolu, ko smo dobili obilno in okusno malico iz Okrepčevalnice Barca, se je izoblikovala skupina »boljših« in ti so bili na vrhu tabele tudi ob koncu turnirja. Devet kol smo torej odigrali in nekaj po tretji uri popoldne je sodnik F. Poglajen iz Komende razglasil zmagovalca in dobitnike denarnih nagrad (navedeni so v okvirju).

Člani domačega šahovskega društva, ki smo organizirali tekmovanje in pripravili igralni prostor, nismo ostali brez dobrih uvrstitev. Ob že omenjeni nagradi N. Jukana (naj povem, da je s svojim rezultatom

Trzinski župan med šahisti

5,5 točk iz devetih partij v končni razvrstitvi zasedel 15. mesto) smo se v prvo polovico tabele uvrstili še V. Urbanc (5,5 točk, kot šestnajsti) G. Banfi (5,5 točk, kot osemnajsti) in A. Grum (5 točk, kot triindvaj-

seti). Ob že naštetih članih ŠD Trzin je tekmovalo še pet drugih, katerih izkupiček pa je ostal pod polovico možnih točk. Kljub temu da smo za šahovnicami skoraj pet ur bili »hude boje«, smo se ob koncu vsi zadovoljni in prijateljsko razšli z oblubo, da se ob letu osorej zopet odzovemo Caissinemu klicu.

Ob prvomajskih praznikih se je za šahiste odvijalo še eno pomembno tekmovanje. V Murski Soboti so v okviru enotedenskega šahovskega festivala organizirali državno prvenstvo v pospešenem in hitropoteznem šahu. Obe tekmovanji sta potekali tako za ekipe kot tudi za posameznike. Žal zaradi praznikov in drugih razlogov nismo mogli sestaviti ekipe in tako smo društvo zastopali le trije posamezniki: Nesib Jukan in Igor Rojs sta nastopila v pospešenem šahu (devet kol z desetimi minutami časa za partijo), avtor tega prispevka pa se je udeležil hitropoteznega prvenstva (13 kol s pet minutami za igralca na partijo). Udeležba pri obeh tekmovanjih je bila razmeroma kvalitetna, saj je ob velemojstrih sodelovala tudi večina drugih igralcev, ki tekmuje in kaj pomeni v tej zvrsti šaha. Zmagovalec in s tem državni prvak v pospešenem šahu je postal A. Mihaljčičin pred drugim velemojstrom G. Mohrom. Naša dva člana pa sta zasedla 53. (Jukan) oz. 70. mesto (Rojs) med 85 udeleženci. Na »cugerju«, kot šahisti radi pravimo hitropoteznim turnirjem, pa je A. Grum zasedel 66. mesto med 86 šahisti. Prvak v tej konkurenci je postal mladi Domžalčan Luka Lenič pred G. Mohrom.

Andrej Grum

Rezultati turnirja

prvo mesto: Marjan Črepan - Maribor - 7,5 točk
drugo mesto: Vojko Srebrnič - Nova Gorica - 7 točk
tretje mesto: Boštjan Jeran - Domžale - 7 točk
najboljša šahistka: Simona Orel - Kranj
najboljši mladinec: Blaž Debevec - Ljubljana
najboljši veteran: Nebojša Milinkovič - Zagorje ob Savi
najboljši šolar: Dejan Vode - Loka pri Mengšu
najboljši domačin: Nesib Jukan

Z igro do prvih turističnih korakov

Trzin, moj kraj

Slovenija je v svoji majhnosti enkratna. Bogata s kulturo, naravnimi lepotami in zanimivimi ljudmi. Raznolika z množico pokrajin in njenimi posebnostmi. Lahko smo ponosni na vsak košček zemlje. Pa smo res? Ali so to izzivi za turizem? OŠ Trzin, enota Vrtec Žabica, se je na pobudo Turistične zveze Slovenije v letošnjem šolskem letu prijavila na projekt »Z igro do prvih turističnih korakov«, ki smo ga pri nas poimenovali »Trzin, moj kraj«.

Vrtec je specifična ustanova, kjer sobivamo otroci in odrasli. Med seboj se bogatimo z ustvarjalnostjo, naklonjenostjo, zgleddi in sodelovanjem. Turizem se v vrtcih uresničuje kot igra, ki prerašča v kakovost življenja. Naloga nas odraslih v vrtcu je zagotoviti otrokom prijetno otroštvo in izkušnje, ki omogočajo in spodbujajo otrokov duševni in fizični razvoj. Človek je del družbenega okolja, v katerem raste, živi in

deluje. Da bi lahko otroci sodelovali z okoljem, vplivali nanj in ga pozneje tudi aktivno spremljali in spreminjali, morajo postopoma spoznati bližnje in širše družbeno okolje. Pri tem je izrednega pomena sode-

lovanje vrtcev, turističnih društev, turističnih podjetij, osnovnih šol in drugih organizacij in posameznikov. Pomembno je tudi sodelovanje in podpora občine.

V vrtcu se pogosto pojavijo vsebine, ki se navezujejo na ožjo in širšo okolico - kraj in njegove značilnosti in posebnosti. Spoznavamo zgodovino svojega kraja, načine, kako kakovostno preživeti prosti čas oziroma se športno udeleževati. Želimo pa tudi, da otroci pridobijo čut za urejeno, čisto in gostoljubno okolje, v katerem bivajo, naravne lepote svojega kraja in tradicijo, ki jo je potrebno gojiti in ohraniti. Odločili smo se, da predstavimo naš projekt, naše raziskovalno delo, kot tudi naš letošnji trud širši javnosti z razstavo. **Otvoritev je bila 31. maja, na ogled pa bo do 23. junija.** Pristrčno vabljeni, da si tudi sami ustvarite svojo sliko o našem delu.

Oлга Bernik Zor, pomočnica ravnateljca

Tradicionalna otroška olimpijada letos z rekordno udeležbo

Vpetek, 26. maja, so ŠD Trzin, OŠ in Vrtec Trzin združili moči ter na ploščadi pred domačo devetletko nadvse uspešno izpeljali vedno bolj obiskano otroško olimpijado. Poletne temperature, baloni, zastave, živahna glasba, nemir v zraku, sladkorna pena in »kokice« ter nasmejani obrazi številnih staršev, vzgojiteljic, učiteljic in gledalcev - vse to je dalo slutiti, da nas čaka imenitna manifestacija dobre volje.

Po slavnostni otvoritvi iger, ki ji je dal slovesen pečat častni krog tekmovalcev šolske štafete 4 x 100 m (finalisti šolskega DP v Novi Gorici), so častni krog, s predstavitvenimi zastavami svojih oddelkov, obhodili še naši najmlajši olimpijci. Po odpetih himnah vseh sodelujočih in znaku napovedovalca so se odpravili do prizadevnih članic ŠD Trzin, ki so se ta dan prelevile v demonstratorke nalog. Otroci so se pomerili v premagovanju gimnastičnih in atletskih prvin, pa tudi v elementarnih gibih ekipnih športov, torej v zanimivih in domiselnih vajah na poligonu, kjer so morali pokazati obilo spretnosti, telesne koordinacije in natančnosti. Seveda je vse skupaj terjalo ogromno energije in kondicije, vendar je bil trud vsem poplačan. Kot najtežja vaja se je tudi letos izkazala vodna brizgalka, a so pri njej bolj kot otroci trpeli postavljavci tarče in prinašalci vode, ki so bili ves čas mokri, najhitreje pa je bila tarča prevrnjena v dveh sekundah. Poleg tistih, ki obi-

skujejo vrtec, so se prireditve udeležili tudi otroci 1. in 2. razredov OŠ in tudi nekaj ostalih mladih nadobudnežev iz Trzina. Vseh skupaj pa jih je bilo v devetih skupinah kar 140 (lani 120) - kar pomeni novo rekordno udeležbo! Mladi tekmovalci so se izkazali s pravim športnim duhom in tako na najboljši način upravičili koristnost gibanja na svežem zraku, geslo zdrav duh v zdravem telesu in hkrati okusili pravo tekmovalnost, prikazali ekipno delo, prav vsi pa so bili na koncu zadovoljni zmagovalci.

Ob zaključku prijetnega dne so se nato v teku okrog igrišča med navdušenim spodbujanjem otrok najprej pomerile mamice, zatem pa še očki in marsikdo je ob tem naglas ugotovil, da smo zares športna občina ter da se ŠD Trzin glede na odziv in trud najmlajših zares ni treba bati za mlade člane. No, hudomušni povezovalc je športno družabno dogajanje sklenil z ugotovitvijo: »To so bile najboljše olimpijske igre doslej!«

Gašper Ogorelec in Matjaž Erčulj

Stonoge zaključile sezono s piknikom v Dolgi dolini

Prvi junijski petek so se Stonoge in njihovi starši ob koncu šolskega leta, ki je minilo »en, dva, tri«, zbrali na družinskem srečanju pod Ongerjem.

Navkljub slabim obetom je vreme začuda zdržalo, za ta letni čas nekoliko topleje oblečena množica pa je popoldne zasedla prizorišče ob brunarici pod vznožjem našega priljubljenega smučišča. Dobra volja vseh, čudovito okolje, družabne igre ter čevapčiči so dali piko na i temu prijetnemu dogodku, ki se je ob kramljanju staršev ter živžavu otrok raztegnil do mraka, ko smo se morali raziti z mislijo, da je takšnih lepih trenutkov spričo vsakodnevne naglice zares premalo, zato so toliko bolj dragoceni. Iskrena zahvala pa velja SD Trzin ter njegovim prizadevnim članom, gospodom Tonetu, Radu ter Janiju, ki so nam pri izvedbi piknika prijazno priskočili na pomoč.

Sonja in Gašper

Trzin je pel in plesal tudi letos

Maja letos je že petič po vrsti izzvenela glasbeno - plesna prireditev Trzinci pojemo in plešemo. Program so izvajali otroški pevski zbor OŠ Trzin pod vodstvom Božene Opere, mladinski pevski zbor z zborovodjem Matejem Primožičem, folklorna skupina, ki jo vodi Jure Jaklič, mešani pevski zbor DU Žerjavčki Trzin pod vodstvom zborovodkinje Alenke Markus in gostje iz Domžal - moški pevski zbor z zborovodjem Jožetom Dolinarjem. Ura druženja ob igri in plesu ter pesmi je hitro minila, sproščen pogovor pa se je nadaljeval ob sladkih dobrotah, ki so jih spekla pevke same.

Meta Železnik

Konjeniški klub Gibanje

Za iskalce samih sebe je konj čudovit izziv. Konji s svojo rahločutnostjo nudijo zrcalo pristnim človeškim občutjem, da se lahko preko soočenja z njimi končno srečamo tudi sami s seboj.

Trzinska obvoznica je ločila dva svetova: na eni strani industrijsko cono, svet hitenja in betona, na drugi strani pa svet prostranih travnikov, kjer se pasejo srne in vlada mir. In ravno tam na sredini, ob reki Pšati, je odprla vrata tudi nova jahalna šola. Šola je namenjena vsem, ki so starejši od 12 let in se želijo naučiti jahalnih veščin ali pa le obuditi stik z naravo, svobodo in močjo, ki nam jo te čudovite živali nudijo. Učne ure potekajo individualno, zato se lahko prilagodijo željam in potrebam posameznika. Šola klasičnega jahanja je dopolnjena z različnimi tehnikami, učenjem samozavedanja in poglobljenega odnosa s konjem.

Do konjeniškega kluba Gibanje pridete, če se peljete skozi Depalo vas. Šola poteka vsak dan ob 18. uri. Za dodatne informacije lahko pokličete na telefon 031/ 26 66 88 (Meta).

Jožica Valenčak, TD Trzin.

Državno prvenstvo v šolskem orientacijskem teku

Vsoboto, 3. junija, je OŠ Trzin v sodelovanju z Orientacijskim klubom (OK) Trzin izpeljala prvo Državno prvenstvo v šolskem orientacijskem teku za osnovne šole. Šolski orientacijski tek je orientacijski tek na zelo kratkih progah. Pri tem ne gre za neko novo športno panogo, kjer bi veljala neka nova pravila, ampak za sistem šolskih tekmovanj, ki so namenjena učencem osnovnih šol.

Proge naj bi bile postavljene na šolskih igriščih in v njeni okolici (šolski okoliš), kjer ni prometa. Ker gre za majhna območja, so primernejše karte velikih meril, na katerih se prikažejo tudi takšni objekti, ki niso prikazani na običajnih kartah za orientacijski tek in se lahko uporabijo kot kontrolne točke (ulične svetilke, koši za smeti, nogometna vrata ...). Tekmovanja se je udeležilo 49 tekmovalcev iz devetih osnovnih šol. Med ekipami je bila tudi naša šola, ki je v ekipnem delu tekmovanja osvojila prvo mesto in s tem upravičila odločitev šole o izpeljavi tekmovanja v našem kraju. Tekmovanje je potekalo v štirih kategorijah: starejši učenci, starejše učenke, mlajši učenci in mlajše učenke. V mlajših dveh kategorijah smo zasedli odlične rezultate, v starejših dveh pa nam je zmanjkalo nekaj športne sreče. Tekmovanje si je ogledalo veliko gledalcev, med gledalci pa smo se najbolj razveselili predstavnice iz Italije. Učiteljica športne vzgoje iz Trsta in ljubiteljica orientacijskega teka je prišla v Slovenijo z namenom, da bi v prihodnje mednarodno sodelovali z njeno šolo. Po končanem tekmovanju je steklo kar nekaj zamisli, kako vključiti mednarodno sodelovanje v naslednje šolsko leto.

Še enkrat se najlepše zahvaljujemo OK Trzin za odlično organizacijo in čudovito nagrado za prvo uvrščenega tekmovalca (v vsaki kategoriji), ki se bo lahko meseca novembra udeležil mednarodnega šolskega orientacijskega teka v Benetkah.

Jani Muha,
profesor ŠV na OŠ Trzin

Ekipa OŠ Trzin.

Državna prvaka Ula in Klemen, ki potujeta novembra v Benetke.

Tek za zdravje

V soboto, 27. maja, se je skupina izbirnega predmeta »Šport za zdravje« udeležila športno - rekreativnega teka Petra Levca v Trzinu. Namen tega predmeta je nadgradnja tistih vsebin redne športne vzgoje, s katerimi lahko pomembno vplivamo na zdravje in dobro počutje.

Tako smo v mesecu aprilu in maju večino ur izbirnega predmeta namenili dolgotrajnemu teku in se seznanili, kako pomembna je skrb za skladen telesni razvoj in navajanje na zdravo življenje (splošna kondicijska pripravljenost, kakovostno preživljanje prostega časa). Učenci in učenke izbirnega predmeta so se udeležili teka na 800 metrov (kategorija Pionirji), učitelj pa teka na deset kilometrov. Večina od nas se je prvič udeležila športno - rekreativne prireditve in prvič spoznala, kako družabna je takšna prireditev. Vsi so uspešno pretekli progo in bili v cilju še toliko bolj zadovoljni, saj sta **Andraž Udovič in Nina Smole zmagala v svoji kategoriji.**

Jani Muha,
profesor ŠV na OŠ Trzin

Vidnejši rezultati naših učencev

starejše učenke: 6. Špela Gorjup

mlajši učenci: 1. Klemen Verbovšek,
2. Silvo Komatar, 4. Anže Udovič,
5. Luka Sladič

mlajše učenke: 1. Ula Dremelj,
2. Kaja Smolnikar, 3. Nina Goropečnik

Šola gimnastike v šolskem letu 2005/2006

Vponedeljek, 22. maja, smo imeli na OŠ Trzin zaključno prireditev interesne dejavnosti gimnastike, na kateri so se predstavili učenci od prvega razreda devetletke do petega razreda osemletke.

Na interni prireditvi je sodelovalo 36 tekmovalcev in tekmovalk in prikazalo gimnastične veščine, ki so se jih naučili v tem šolskem letu. Najmlajši učenci (1. in 2. razred) so tekmovali v gimnastičnem poligonu, starejši učenci (3. razredi) pa v akrobatiki na mali prožni ponjavi, preskoku ter obvezni vaji na parterju. Na prireditvi sta nastopila s svojimi veščinami tudi naša učenca **Urša Maticič** in **Anže Udovič**, ki sta se letošnje šolsko leto uvrstila na državno prvenstvo (propozicije C programa gimnastike 2001) v akrobatiki v Renčah pri Novi Gorici. Urša je na državnem prvenstvu osvojila 24., Anže pa 5. mesto in s tem potrdila pravo smer razvoja šole gimnastike v Trzinu. Vsako leto vpišemo v naš krožek približno 50 otrok in iz leta v leto številka narašča. Navdušenje otrok nad gimnastiko je zelo veliko, zato se bomo na OŠ Trzin potrudili, da zagotovimo interesno dejavnost gimnastike do konca devetega razreda. Vsem telovadkam in telovadcem se zahvaljujem za dosežene rezultate in njihov trud v šolskem letu 2005/6 ter jim želim »ZDRAVO« do prihodnjega šolskega leta!

Jani Muha, profesor ŠV na OŠ Trzin

Atletika

Včetrtek, 18. maja, smo se udeležili področnega tekmovanja v atletiki, ki se je odvijalo na atletskem stadionu ŽAK v Ljubljani. Učenci so se pomerili v dveh starostnih kategorijah in desetih atletskih disciplinah. Na tekmovanju je nastopilo 27 atletov iz naše šole in podrtih je bilo kar nekaj šolskih rekordov (skok v daljino, štafeta 4 x 100m, skok v višino...).

Miha Bevk si je v skoku v daljino priskakal zlato in pristal pri 573 centimetrih, **Jan Habat** je v skoku v višino preskočil 170 centimetrov in osvojil zlato. Zlato je osvojila tudi ekipa 4 x 100 metrov s časom 49.51. **Klemen Verbovšek** je v skoku v višino osvojil srebro, **Darko Vukojevič** (60 m) in **Vito Novak** (600 m) pa sta osvojila bron. Kmalu za tem nas je razveselila novica, da so na finale posamičnega atletskega tekmovanja za OŠ uvrščeni skakalec v daljino **Miha Bevk**, skakalec v višino **Jan Habat** in **Klemen Verbovšek**, tekač na 600 metrov **Vito Novak** in štafeta OŠ Trzin 4 x 100 metrov. To je svojevrsten rekord šole, kar se tiče udeležbe na tako velikem tekmovanju.

Upam, da vam bomo v naslednji številki Odseva poročali o kakšnem odličnem rezultatu.

Jani Muha, profesor ŠV na OŠ Trzin

Akrobatika na parterju

Kolo v stran na parterju

Skoki na mali prožni ponjavi

Zmagovalna štafeta 4 x 100 m

Dosedanji potek letošnje kolesarske sezone felixov

Akcije in prireditve, ki smo se jih felixi v letošnjem letu že udeležili:

- **15. april 2006:** Maraton »S kolesom po Krasu« je bila letošnja prva ekipna udeležba felixov na maratonih.
- **23. april 2006:** 6. kolesarski maraton Velo, Ljubljana - Črnuče: prejeli smo prvi pokal za drugo najštevilčnejšo ekipo na maratonu.
- **7. maj 2006:** Kolesarski maraton po dolini Krke: tudi na maratonu po dolini reke Krke smo felixi z velikim veseljem sodelovali, tokrat še v večjem številu kot na maratonu Velo.
- **21. maj 2006:** Maraton Kranj - Jezersko: tokrat nam vreme resnično ni bilo naklonjeno. Že zelo kmalu po startu je začelo deževati in kolesarji so se po 45 kilometrov dolgi poti na cilj pripeljali povsem mokri, a kljub temu ponosni.
- **21. maj 2006:** MTB vzpon Kobanski korenjak: v sklopu našega društva je začela v letošnjem letu delovati tudi gorska sekcija, kar dokazujejo z udeležbo na raznih gorskih prireditvah, ki so si jih zastavili za letošnje leto.
- **28. maj 2006:** Prvi kolesarski izlet v Kamniško Bistrico v letošnjem letu: z nami je kolesaril tudi nekdanji kolesarski reprezentant Štefan Bauer, ki ga nekateri

bolj poznajo po njegovem kolesarskem centru BAUER v BTC.

- **3. junij 2006:** Dirka Dobeno 2006: zagrizena članica našega društva si je v svoji kategoriji priborila srebrno medaljo.
- **4. junij 2006:** Maraton treh občin v Grosupljem: naša zagrizena kolesarka z medaljo z Dobena je naslednji dan na ma-

ratonu Grosuplje osvojila še pokal za »NAJ« udeleženko maratona Grosuplje 2006. Pa tudi ostali felixi nismo z maratona odšli praznih rok. Za tretjo najštevilčnejšo udeležbo na prireditvi smo si prisvojili skupni pokal.

Slik z maratonov je veliko, zato si jih lahko ogledate tudi na internetni strani <http://felixi.trzin.si>

Sonja Ferkolj

Še enkrat na kratko o letošnjem Florjanovem sejmu

Sedmi Florjanov sejem je za nami. Še enkrat bi se radi zahvalili vsem, ki so podprli prireditev, zapisali smo jih že v posebni zloženki, s katero smo vabili na sejem, nadalje prizadevni tehnični ekipi, gospodinjam, ki so napikle pecivo in potice, redarjem in informatorjem za vzdrževanje reda, učiteljicam OŠ in skupinam otrok za likovne izdelke, ki so krasili prireditveni prostor. Zahvaljujemo se tudi vsem sodelujočim v kulturno - zabavnem programu, še posebej našim gostom iz Svetega Jurija ob Ščavnici. Predvsem pa mentorjem in mentoricam nastopajočih otroških skupin iz naših vrtcev in OŠ, društvom za organiziranje delavnic, iger, nastopov, orientacijskega teka, šaha...

Na povabilo za razstavo in oceno potic na sejm se je odzvalo šest gospodinj iz Trzina in gospodinjec iz Kamnika; za pogum vsa pohvala. Ob stojnici turističnega društva, kjer so bile potice različnih vrst razstavljene in jih je kasneje ocenjevala strokovna komisija ob vodenju g. Francija Peternela, se je kar trlo obiskovalcev sejma, od sladokuscev, navijačev; nekateri pa, ki smo manj večji tega opravila, smo lahko dobili strokoven poduk o peki in končnem izgledu potice. Izbrana je bila orehova potica gospodinjje gospe Geni Voglar.

Organizatorji smo bili z obiskom sejma zadovoljni oba sejemska dneva. Posebno na florijanovo nedeljo, ko so se nadaljevale slovesnosti ob 100-letnici trzinskih gasilcev na prireditvenem prostoru, o čemer je Odsev že pisal. Naj se poleg PGD Trzin tudi naše društvo zahvali vsem sodelujočim v slovesnostnih ob prazniku trzinskih gasilcev, med drugim mengeški godbi, cerkvenemu pevskeму zboru iz Trzina

in številnim narodnim nošam iz okoliških krajev in seveda iz Trzina, ter Francu Florjančiču za njegove prevoze s konjsko vprego. Zabeležili smo vse predloge, pripombe, pomanjkljivosti - tudi pohval je bilo precej - ki jih bomo v okviru možnosti upoštevali na naslednjem, osmem Florijanovem sejmju.

Jožica Valenčak, TD Trzin

Iz dejavnosti turističnega društva Trzin

- Osmega pohoda po mejah naše občine se je kljub slabi vremenski napovedi in jutranjemu pršenju ob borih osmih stopinjah celizija udeležilo 26 pohodnikov. Kot vsako leto smo si pohodniki ogledali rezbarsko likovno delavnico v gradu Jabla, nato pa pri topli malici pri brunarici SMD v Dolgi dolini kovali načrte za naslednje pohode. Nekateri so ob prijetnih zvokih izpod prstov harmonikarja Jožeta tudi zaplesali. Ko smo se že razhajali, so nam je javila še manjša ženska skupina pohodnik, ki so na pot odšle kasneje, pa so jo vendarle v večini prehodile.
- Rezbarsko - likovna delavnica (že tretja po vrsti) prvi vikend v juniju je bila najštevilčnejša doslej. Več o tem v naslednji številki Odseva.
- Turistično društvo Trzin vas vabi na že utečene delavnice in srečanja, ki bodo spet polno zaživela v jesenskem času. V sodelovanju z D'ZMT - mladinskim klubom. Trzin pripravljamo še eno novo, in sicer sestavljenke iz video, audio in DVD posnetkov. Pogovor z organizatorji in mentorjem je prihranjen za naslednjo številko Odseva.
- Informacije o prireditvah in dejavnosti TD so vam na voljo v občinskem informacijskem središču oziroma na sedežu TD na Ljubljanski c. 12/f ali preko telefona št. 01 564 47 30, ali GSM 031 668 615.

TD Trzin